

KAKO JE TROJSTVO UŠLO U ADVENTISTIČKU CRKVVU

Biblijska i poznata istorija uče nas jednom nepisanom pravilu: sve što se u svijetu puno ističe i reklamira obično nema mnogo ili nikakve veze sa izvornom vjerom i Bogom, iako teološki autoriteti ulažu intelektualne napore da određene dogme učine što prihvatljivijim za široke narodne mase i u očima svojih kolega. Tako se stvara jedna opšta tendencija ka politici usaglašavanja i nezamijeranja, jer ukoliko se izdvajate iz tradicionalnih utvrđenih okvira i obrazaca, neminovno slijede neprihvatnje i neprijatno etiketiranje.

Vidjećemo kako to izgleda na primjeru jednog vjerskog pokreta koji je započeo u Americi sredinom 19. vijeka. Riječ je o Adventistima sedmog dana i njihovim pogledima na Božju prirodu.

Kratak pregled istorije odbijanja i prihvatanja doktrine o trojstvu kod Adventista sedmog dana. – Kao što je to bio slučaj sa većinom protestantskih denominacija na području SAD, adventisti su se, možda i strožije od svih drugih, držali načela „*Sola Scriptura*“ (samo Sveto Pismo). To znači da su sva učenja pažljivo preispitali pomoću Biblije, te izvjesno i ona koja se tiču Božanstva.

Odmah na početku treba istaći da su pioniri adventističke crkve bili antitrinitarci ili netrinitarci. Kroz svoju literaturu i crkvene časopise na veoma jasan i odlučan način [govorili su protiv učenja o Trojstvu](#). Ovi pioniri su vjerovali da to učenje nikad nije trebalo da bude uvedeno u hrišćanstvo. Neki su strastveno govorili protiv njega tvrdeći da je to „zaostavština“ od reformacije, jedne dugo držane tradicije koju su reformatori propustili da odbace.

Svakako da i Elen G. Vajt, možemo uključiti među ne-trinitarce.

Ovo zbog toga što neka njena vjerovanja nikad ne bi mogla da se uklope u doslovnu teologiju trojstva.

Istorija svjedoči da su mnogi od adventističkih pionira bili ili antitrinitarci ili ne-trinitarci. Štaviše, ne možemo navesti nikoga prije 20. vijeka koji je vjerovao u doktrinu o trojstvu.

Džejms Springer Vajt (1821-1881), Elenin muž, bio je deklarisan antitrinitarac. Kako to, ako je imao pogrešno vjerovanje, da ga Elen Vajt, kao nadahnuti Božji glasnik, nije ukorila? Kako to da nijednom nije ukorila ikog od pionira koji takođe nisu vjerovali u trojstvo? I napokon, kako to, ako je ona zaista bila trinitarac, kao što tvrde današnje vođe i pripadnici Adventističke crkve, da ona sama nikada nije bila ukorena za nebiblijsko učenje od strane nekog pionira antitrinitarca? Odgovor je jasan – svi oni su vjerovali jednako, i ta vjera bila je utemeljena na nauci Svetog Pisma.

Nepotrebna i zbunjujuća terminologija. – Postoji više različitih shvatanja trojstva. Osnovnu razliku čini da postoje Bog, Sin i Duh sveti, s jedne strane, i tipično trinitarsko vjerovanje da su sve troje bića i Bogovi, s druge strane. U prvom shvatanju nema ništa sporno, dok je drugo antibiblijsko i pagansko. Zbog toga Elen Vajt nije pominjala ni stav za ni protiv, osim u slučaju sa jednog putovanja vozom 1871, koji je zabilježen u časopisu „*Adventni pregled i subotni glasnik*.“ U svojim spisima ona *nikad* nije spomenula riječ „trojstvo“ iako je razumljivo da je ponekad aludirala na ovo učenje.

Za sedamdeset godina govorenja i rada za Boga, Elen Vajt nikad nije našla za shodno da upotrijebi izraz „trojstvo“ pa zašto adventisti danas smatraju da je nužno da ga koriste? Očigledno je da je najbolje da se to ne čini. Nesporno da je to nepotreban i zbunjujući izraz.

Prvo priznavanje trojstva. – Prvi adventista koji je priznao nešto što liči na doktrinu o trojstvu bio je svojevremeno vodeći adventistički ljekar Džon Harvi Kelog (1852-1943). To je uradio kao sredstvo

opravdanja panteističkih ideja koje je iznio u svojoj knjizi „Živi Hram.“ Ovo se desilo 1903. godine, što je bilo skoro 60 godina od početaka Adventnog pokreta (1844). Dotle je dr Kelog bio antitrinitarac. To je najavilo seriju vrlo ozbiljnih doktrinarnih kriza u crkvi.

„On [Kelog] je zatim konstatovao da su njegovi pređašnji pogledi vezano za trojstvo stajali na njegovom putu da ne napravi jasnu i apsolutno korektnu izjavu ali da je za kratko vrijeme došao do vjerovanja u trojstvo i sada mogao sasvim jasno vidjeti gdje je bila sva poteškoća i vjeruje da bi mogao uspješno razjasniti tu stvar...

On mi je rekao da sada vjeruje u Boga Oca, Boga Sina i Boga Svetog Duha, i njegov pogled je da je Bog Sveti Duh a ne Bog Otac taj koji ispunjava sav prostor i svaku živu stvar.“ (Letter, A. G. Daniells to W. C. White, Oct 29th 1903)

Elen Vajt je osudila Kelogove poglede na Boga i Hrista. Rekla je da uz svo poštovanje Božjeg prisustva i ličnosti ovaj ljekar je špekulisao o nečemu što Bog nije otkrio.

Elen Vajt osuđuje špekulacije tri u jedan. – Ona je osudila ilustracije u kojima se prikazuju tri ličnosti u jednoj suštini (tri u jednom).

„Upućena sam da kažem: Osećajima onih koji traže napredne naučne ideje ne smije se pokloniti povjerenje.

Sve ove spiritualističke predstave su puko ništavilo. One su nesavršene, neistinite. One slabe i umanjuju Veličanstvo sa kojim se ne može uporediti ništa zemaljsko. Bog ne može da se poredi sa stvarima koje su napravile Njegove ruke. To su samo zemaljske stvari koje trpe Božje prokletstvo zbog grijeha čovjekovog. Otac ne može da se opiše zemaljskim pojavama. Otac je sva punoća Božanstva tjelesno, i nevidljiv je za smrtno oko.“ (*Ellen G. White, Special Testimonies, Series B, No. 7, pages 62, 'Come out and be separate'*)

„Sin je sva manifestovana punoća Božanstva. Riječ Božja ga opisuje kao 'jasnu sliku Njegove ličnosti.' Bog je tako volio svijet da je i Sina svoga jedinoga dao da ko god ga vjeruje ne pogine nego da ima

život vječni. Ovdje se pokazuje ličnost Očeva.“ (*isto*)

„Utješitelj kojega je Hrist obećao da pošalje pošto se On uspne na nebo je Duh u svoj punoći Božanstva, koji manifestuje silu božanske milosti svima koji prihvate i vjeruju u Hrista kao ličnog spasitelja.“ (*isto*)

Pod nadahnućem Svetog Duha apostol Pavle je pisao: „Za nas postoji jedan Bog Otac koji je sve stvorio i za koga mi živimo, i jedan Gospod, Isus Hrist, preko koga je sve stvoreno i preko koga mi živimo.“ (1. Korinćanima 8:6)

„**Ovo je život vječni,**’ rekao je Isus, ‘**da upoznaju Tebe, jedinog istinitog Boga, i Isusa Hrista, koga si poslao.**’ Jovan 17:3.“ [Ministry of Healing, pp. 409-410]

Ispravna spoznaja Oca i Sina je „ulaznica“ za vječni život. Zapazite da ovdje nema govora o bilo kakvoj trećoj božanskoj ličnosti.

„**Samo Otac i Sin** moraju biti uzvišeni.“ (Ellen White, *The Youth’s Instructor*, July 7, 1898)

„Plan spasenja je pripremljen na savjetu između Oca i Sina.“ (Ellen White, *Review & Herald*, May 28, 1908 par. 12) Sličnih izjava koje ističu samo dvije božanske Ličnosti ima puno. Ona navodi Hrista kao jedino Biće koje je upućeno u sve Očeve savjete. Ne postoji niko treći.

Evo jedne vrlo jasne zajedničke izjave Džejmsa i Elen Vajt u pogledu trinitizma:

„Jednostavni jezik Svetog Pisma predstavlja Oca i Sina kao dvije različite ličnosti. Sa ovim pogledom na taj predmet postoje namjera i smisao u jeziku koji govori o Ocu i Sinu. Ali kazati za Isusa Hrista da je ‘isti i vječni Bog,’ čini ga svojim vlastitim sinom, i svojim ocem, i da je on došao sam od sebe, i otišao k sebi. A kad je Otac poslao Isusa Hrista, kojega Nebesa moraju primiti do vremena obnove, to će jednostavno biti Isus Hrist, ili vječni Otac koji šalje sebe.

Mi nemamo mnogo simpatija ni prema unitarcima koji poriču Hristovo božanstvo niti prema trinitarcima koji smatraju da je Sin vječni Otac i govore tako maglovito o trojedinom Bogu. Dajte Gospodu svo

božanstvo kojim ga Sveto Pismo zaogrće.“ (*Advent Review and Herald of the Sabbath, BATTLE CREEK, MICE., THIRD-DAY, JUNE 6, 1871. NUMBER 25.*)

Vrlo je indikativno da se izdanja *Pregleda i Glasnika* iz 1870-ih godina ne nalaze među objavljenim spisima *White Estate*, dok su brojevi iz prethodne dekade objavljeni!

„Silom Njegove ljubavi, kroz poslušnost, pali čovjek, crv iz prašine, biće preobražen, podesan da bude član nebeske porodice, drug kroz vječna doba Bogu i Hristu i svetim anđelima.“ (Manuscript 21, Feb. 16, 1900. Ellen White, *The Upward Look*, page 61) Opet nema ni govora o trećoj božanskoj ličnosti.

„Sin Božji je bio sledeći u autoritetu do velikog Zakonodavca.“ (Ellen White, *Spirit of Prophecy*, vol. 2, page 9) „Pozicija Sotone na nebu bila je sledeća do Sina Božjeg. On je bio prvi među anđelima.“ (Ellen White, *Selected Messages*, book 1, page 341) Ovo je nemoguće ako postoji treća božanska ličnost.

Tokom službe Elen Vajt, adventisti su verovali da je Sveti Duh lično prisustvo i Boga i Hrista kad nijedan nije fizički prisutan. Dakle, za adventiste sedmog dana Sveti Duh je bio sveprisutni i Bog i Hrist. Govoreći da je Sveti Duh u stvari u svemu (Kelogovo učenje), prema shvatanju adventista sedmog dana je isto što i reći da su Bog i Hrist u svemu. I to je ono što je Kelogovo učenje činilo neprihvatljivim. Pored svega ostalog, Elen Vajt je kazala da to čini i Boga i Hrista ne-entitetima.

Neki mogu reći da kad su adventisti prihvatili da je Sveti Duh ličnost (na šta ih je navelo proučavanje kroz Duh proroštva), to je uspostavilo promjenu vjere, ali ovo nije doslovno istina. To zato što uporedo sa saznanjima o Bogu o Njegovom biću (značenja kako On postoji), oni su i dalje nastavili da vjeruju za Svetog Duha kao sveprisutnog Boga i Hrista. Izvjesno da nisu verovali da je on druga osoba kao Bog i Hrist i zato su se neki odvojili od njih. Prema njihovoj teologiji Sveti Duh je pripadao Bogu i Hristu.

Ukratko, adventisti su i dalje ostali netrinitarci kao što su uvijek bili, premda su sad mogli da govore u terminima o tri žive ličnosti Božanstva (trio ličnosti ali ne Bog trojedin, trojstvo).

Nema osude od Elen Vajt. – Kad je u pitanju Božanstvo, nijednom Elen Vajt nije rekla adventistima da griješe u svojim vjerovanjima. Nije rekla ni da su u krivu kad su odbacivali doktrinu o trojstvu. U stvari, nalazimo da je činila upravo suprotno. Drugim riječima, u vezi sa njihovim vjerovanjima Elen Vajt je podržavala pionire.

Na Generalnoj konferenciji 1905, Elen Vajt je podsjetila delegate da im je Bog dao njihovu vjeru tako da nikad ne treba da se mijenja. Kazala je da se ta vjera držala svetom 50 godina. Zapazite da je ovo bilo 7 godina pošto je knjiga „Čežnja vekova“ objavljena, što pokazuje da je ono što je pisala u ovoj knjizi u skladu sa onim što su adventisti tada vjerovali. To nam takođe pokazuje da nije očekivala da ova knjiga mijenja ta vjerovanja u budućnosti.

„Uistinu naše je zajedništvo sa Ocem i Njegovim Sinom Isusom Hristom. Kroz cijelo Svete spise govori se o Ocu i Sinu kao o dvije različite osobe. Nikada nećete čuti te ljude da nastoje učiniti Sina Božjeg ne-entitetom. On i Otac su jedno, ali su dvije ličnosti.“ (*Ellen G. White to the delegates at the 1905 General Conference of Seventh-day Adventists, Takoma Park Washington D. C., May 25th 1905 Review and Herald 13th July 1905, 'Lessons from the first Epistle of John'*)

„Nailaze pogrešna osjećanja u vezi sa ovim, i moraćemo svi da se suočimo sa njima.“ (*isto*)

„Hrist je jedno sa Ocem, ali Hrist i Bog su dvije različite ličnosti. Čitajte Hristovu molitvu u Jovanu 17 i shvatićete jasno iznijeto ovo pitanje.“ (*Ellen G. White to the delegates at the 1905 General Conference of Seventh-day Adventists, Takoma Park Washington D. C., May 19th 1905, Review and Herald, June 1st 1905, 'The Work in Washington'*)

„Neka se ni jedan čovjek ne usudi da obara temelje naše vjere koji su nas načinili onim što jesmo.“ (*Ellen G. White to the delegates at the*

1905 General Conference of Seventh-day Adventists, Takoma Park, Washington D. C., May 24th 1905, "A Warning against False Theories," MR 760)

„Bog je vodio svoj narod korak po korak dok su ponori zablude na sve strane. Pod divnim vođstvom jasnog ‘Tako govori Gospod’ ustanovljena je istina koja je izdržala probu. Kada ustanu ljudi u pokušaju da odvedu učenike za sobom, suočite ih sa istinama koje su okušane u ognju.“ (*isto*)

„Oni koji pokušavaju da unesu teorije koje ruše stubove naše vjere a tiču se svetinje ili ličnosti Boga i Hrista, djeluju kao slijepci. Oni žele da unesu nesigurnost i da prepuste narod Božji nasumičnom lutanju bez kompasa.“ (*isto*)

Kroz vrijeme na koje se poziva Elen Vajt (1855-1905), utvrđena denominacijska vjera bila je strogo ne-trinitistička. Nepotrebno je reći da su ta osnovna vjerovanja promijenjena, ali to se desilo posle smrti Elen Vajt. Prošle su decenije dok se promjena nije desila. Denominacijska vjera nije se promijenila preko noći.

Čudno shvatanje – ili ne? – Mnogim adventistima koji preferiraju trojstvo, vjerovatno se čini neobično da niti jednom Elen Vajt nije rekla našim pionirima da griješe u odbacivanju doktrine o trojstvu. Ovo zato jer oni vjeruju da je ona sama prihvatila trojstvo. Nasuprot tome, ne-trinitarci nisu iznenađeni njenim ćutanjem. Oni vjeruju da je ona, kao i svi drugi adventisti pioniri, bila ne-trinitarac.

Jedan broj adventističkih vodećih pionira su bili odlučni antitrinitarci, što znači da su govorili direktno protiv doktrine o trojstvu. Među njima su Joseph Bates, James White, J. N. Andrews, Uriah Smith, R. F. Cottrell, M. E. Cornell, J. H. Waggoner, itd. I nikad Elen Vajt u njihovim napadima ovog učenja nije rekla da griješe. Možemo razložno pretpostaviti da joj Bog nikad nije naložio da im kaže da griješe.

Čak i u poznim godinama, Elen Vajt je i dalje držala da su, kad su u pitanju Bog i Hrist, vjerovanja adventističkih pionira bila ispravna.

Svakome ko želi da razumije istinu u vezi sa tekućom debatom o trojstvu među adventistima sedmog dana, ovo bi trebalo da bude ključna primjedba.

Ako je Bog kazao Eleni Vajt da su ovi pioniri grijeshili u vezi sa anti-trinitizmom, onda se samo može reći da je njeno ćutanje vrlo neo- bično, jer kao Božjem vjesniku ostatka (blagoslovenom duhom proroštva) njen zadatak bio bi da ih ispravi. Ali, ona nije rekla ništa. Ovo je jedan od razloga zašto je u vrijeme kad je umrla 1915. Adventistićka crkva još uvijek pretežno bila netrinitistićka denominacija.

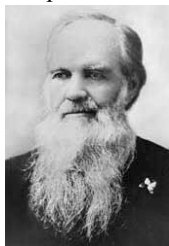
Pitanje: Šta su svi ovi adventistićki pioniri imali zajednićko jedan sa drugim?

Joseph Bates
(1792-1872)

James Springer
White
(1821-1881)

Joseph H.
Waggoner
(1820-1889)

Merritt E. Cornell
(1827-1893)

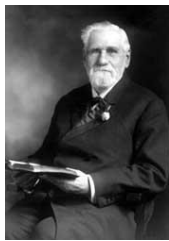
John Nevins
Andrews
(1829-1883)

John N.
Loughborough
(1832-1924)

Uriah Smith
(1832-1903)

S. N. Haskell
(1833-1922)

Alonzo Trevier
Jones
(1850-1923)

Ellet J.
Waggoner
(1855-1916)

Odgovor: Svi su bili antitrinitarci (izjave na [ovom linku](#))!

Stav Džejmsa Vajta. – Ako je doktrina o trojstvu taćna, u smislu da Bog želi da Njegov narod vjeruje u ovo ućenje, postoji jedna još ćudnija stvar od ćutanja Elen Vajt. Godine 1848, što je samo 4 godine

posle „velikog razočarenja“ iz 22. oktobra 1844, Elen Vajt je dobila viziju od Boga u kojoj je pokazano da njen muž Džejsms treba da počne sa izdavanjem novina. Iako je isprva rekla da će to biti male novine, kazala je i da joj je Bog pokazao da će to biti „kao valovi svjetlosti koji će obići svijet.“ Nije li to čudno ako se zna da je Džejsms Vajt bio jedan od najstrastvenijih antitrinitaraca? U stvari, kad je on umro 1881. bio je još uvijek antitrinitarac kao u početku. To je ostao čak i posle 35 godina braka sa Elen.

Koliko zapisi pokazuju, Džejsms Vajt je uvijek bio antitrinitarac. Ovo je bilo čak i prije nego se pridružio adventnom narodu. To znači da ne samo da je Bog odabrao antitrinitarca da počne izdavačko djelo Adventista sedmog dana, već da je bio i sasvim zadovoljan da ga ne-trinitarac i nastavi.

Ovo takođe znači da se Božji vjesnik ostatka udao za odlučnog antitrinitarca. Neki mogu reći da ova stara razmišljanja ne znače ništa jer Džejsms Vajt nije držao ni Šabat kad se Elen udala za njega. Ovo je zaista tačno za to vrijeme (avgust 1846) i baš kao i njen suprug, ona nije u potpunosti razumjela istinu koja se tiče prave Subote iako su oboje razmatrali njen značaj. Tek posle vjenčanja su postali svetkovatelji Subote. To je bilo skoro dvije godine pošto je Elen dobila prvu viziju od Boga.

Čista istina je da što se tiče bilo koje krupne (ozbiljne) greške u vjerovanju koju su oni i drugi pioniri mogli držati, Bog bi je vrlo brzo raskrinkao.

Vjera utvrđena. – Kroz usrdne molitve, zajedničko proučavanje Biblije i čudesna otkrivenja kroz dar proroštva Elen Vajt, ustanovljena su glavna vjerovanja adventista. U tim utvrđenim istinama su bila vjerovanja o Bogu i Hristu, Suboti, stanju mrtvih, svetinji, preadventnom sudu kao i o blizini Isusovog povratka itd., što je njima bilo vrlo jasno. Ova ista vjerovanja, preko denominacijskih časopisa, mogla su se slati širom svijeta sačinjavajući integralni dio Božje poruke za poslednje

dane. Ove istine su očigledno „valovi svjetlosti“ koji su krenuli svijetom.

Bog je očito bio zadovoljan sa onim što je znao da objavljuju Džejms Vajt i drugi pioniri, čak i kad je to uključivalo antitrinitizam (ili ne-trinitizam). To su bile istine koje su svi prihvatili koji su postajali adventisti.

Dok je Elen Vajt bila živa, sve što su adventisti vjerovali u vezi Boga i Hrista je bilo unutar ne-trinitističkog okvira. Do pa i posle njene smrti, ovo vjerovanje se dosledno objavljivalo u denominaciji. To je svakako vrlo značajno u pogledu toga kako je doktrina o trojstvu tretirana među ranim adventistima. Oni su je odbacili kao nebiblijsku.

Džejms Vajt i izdavačko djelo. – Džejms Vajt je pokrenuo izdavačko djelo. U stvari, on je to radio sve do svoje smrti 1881. godine, za 33 godine nakon što mu je povjerena ta dužnost, što znači da je to bilo njegovo životno djelo. Takođe je tačno da tokom njegovog života, bilo u knjigama ili časopisima, u svemu što je ikad štampano, nalazili su se i pogledi koji su bili ili antitrinitistički ili ne-trinitistički.

Tako je bilo i posle njegove smrti. Sve što je ikad štampano uključuje ove dvije navedene grupe. To se nastavilo sve do smrti Elen Vajt (1915) pa čak i posle.

U svjetlosti saznanja da Bog zna sve unaprijed, prije nego se i desi, može se postaviti pitanje zašto je izabrao nekoga da započne izdavačko djelo za koga je znao da će ostati antitrinitarac sve do svoje smrti? Takođe možemo pitati zašto je dozvolio da se antitrinitizam promovise u svim denominacijskim publikacijama, kao i zašto je dozvolio da to bude utvrđeno vjerovanje adventističke crkve.

Jedini odgovor je da je ne-trinitizam ono što je Bog želio da adventisti i ostatak hrišćanskog svijeta vjeruje. Koji bi drugi odgovor mogao biti? Ako nije tako, razumno pitanje bi bilo ne samo zašto nije spriječio da to postane utvrđena vjera adventista, već i zašto nije ukorio one koji su to promovisali u publikacijama. U stvari, imajući u vidu da je On dao

proročki dar Eleni Vajt i pošto preko nje nije bilo ukora, može se reći da je podržavao taj stav.

Govoreći u terminima koji su nama bliski, Bog je kroz Elen Vajt imao 70 godina (1844-1915) da kaže crkvi Adventista sedmog dana da su u krivu u vezi odbacivanja doktrine o trojstvu, ali nije ništa rekao. Ne govori li nam ovo nešto veoma važno danas?

Postepeno prihvatanje učenja o trojstvu i vraćanje filozofskom paganskom konceptu. – Opšti stav adventista trinitaraca je da je tokom perioda od oko 100 godina (1844-1950) Bog postepeno vodio svoj narod od ne-trinitizma ka trinitizmu (ovdje je važno napomenuti da se za trinitizam ne može reći da je uspostavljen u adventizmu do 1950-ih). Ako je ovo toliko trajalo i ako je Bog vodio, to bi bilo vrlo čudno događanje zaista, jednako kao što bi bilo čudno (da se desilo) da je Bogu trebalo preko 100 godina da nas uvede u istinu o Šabatu ili o stanju mrtvih, ili još 100 godina za istinu o svetinji i istražnom sudu itd. Godine postepenog uvođenja opšteprihvaćenih doktrina „hrišćanskog svijeta“ ujedno su obilježene i pojačanim ekumenskim aktivnostima u adventističkoj crkvi, a ta i brojna druga dešavanja i afere prosto je nemoguće ne dovesti u vezu sa rastućim otpadom.

Međutim, od početka je očigledno da je Bog želio narod jedinstven u doktrini pa zašto tako dugo razvijanje vjerovanja da je On trojstvo božanskih bića (ako je tako), ili zašto bi čekao da Elen Vajt umre da to učini? Zapravo termin „trojstvo“ u objavama adventističkih vjerovanja prvi put je upotrijebljen 1913. godine od strane F.M. Vilkoksa (Wilcox) koji je kasnije postao urednik „Pregleda i Glasnika.“

„Vilkoksovi članci su ohrabrivali adventiste da prigrle ‘ortodoksni’ hrišćanski pogled na Trojstvo i Hristovo božanstvo.“ (Merlin Burt, Journal of the Adventist Theological Society: Volume 17, Issue 1, Article 9, 2006, page 137 ‘History of Seventh-day Adventist Views on the Trinity’)

Otvorena pobuna na netrinitističku vjeru počela je na Generalnoj

konferenciji 1919. godine kada je V.V. Preskot (W.W. Prescott) koji je dok je Elen Vajt bila živa bio očiti ne-trinitarac, pokušao uvesti trinitističku koncepciju Hrista.

Važno je zapaziti i to da danas adventisti gotovo i ne objavljuju niti reklamiraju knjige iz „starih vremena,“ a jedan od razloga su ne-trinitistički stavovi, kao što je recimo slučaj sa nekada vrlo cijenjenim djelom Urije Smita, „Danilo i Otkrivenje.“

1931, F. M. Wilcox, kao urednik *Pregleda i Glasnika*, kompilovao je revidiranu izjavu osnovnih vjerovanja koja je umetnuta u Godišnjak iz 1931. godine, i takođe u prvi Crkveni Priručnik 1932. Za drugo vjerovanje tu stoji:

„Da se Božanstvo, ili Trojstvo, sastoji od Vječnog Oca... Gospoda Isusa Hrista, Sina Vječnog Oca... Svetog Duha, trećeg lica Božanstva...“ (SDA Yearbook, 1931, page 377, ‘Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists’)

Godine 1939, jedan od najistaknutijih propovjednika crkve, Džadson Vošburn (Judson Washburn, 1863-1955) u otvorenom pismu upozorio je Generalnu Konferenciju protiv uvlačenja doktrine o trojstvu u učenja crkve. On bio poznat kao dobar prijatelj Elen Vajt, a krstio ga je njen suprug Džejms.

„Ako se osvrnemo na besmrtnost duše, čistilište, vječno mučenje i nedjelju kao šabat, da li je to išta drugo osim otpada? Ako, međutim, preskočimo sve ove minorne, sekundarne doktrine i prihvatimo i učimo središnji korijen, doktrinu romanizma, Trojstvo, i naučavamo da sin Božji nije umro, čak iako naše riječi izgledaju spiritualno, da li je to išta drugo ili išta manje nego otpad? I to sami Omega otpad?“ (Judson Washburn, ‘The Trinity’, letter to the SDA General Conference, 1939)

Vošburn je u istom dokumentu dodao:

„Ova monstruoza doktrina transplantirana iz paganizma u rimsku papsku crkvu nastoji da nametne svoje zlo prisustvo u učenjima Poruke trojice anđela.“ (isto)

U knjizi „Pokret sudbine“ koju je napisao adventistički historičar

Leroj Frum (Le Roy Froom, „Movement of Destiny,“ 1971) učinjen je pokušaj da se revidira (falsifikuje) istorija adventista sedmog dana pod pritiskom snažnog „hrišćanskog“ lobija unutar i izvan crkve. Ili, da se poslužimo narodnim jezikom, Frum je debelo lagao, i to djelo danas se ne publikuje (iako je u to vrijeme pompezno najavljivano). U toj knjizi se, između ostalog, dokazivalo kako je denominacija Adventista sedmog dana oduvijek bila trinitistička.

„Od povlačenja F.M. Vilkoksa 1944. do objavljivanja *Pokreta sudbine* 1971, L.E. Frum je bio najvidljiviji šampion trinitizma među adventistima sedmog dana.“ (Jerry Moon Ph. D., Andrews University Seminary Studies, Volume 41, No. 1, 113-129, page 124, The Adventist Trinity Debate, ‘Part 1: Historical overview’)

Generalna konferencija u Dalasu, Teksas, 1980. godine, konačno je usvojila trinitizam kao jedno od fundamentalnih vjerovanja, na čemu se uporno radilo nekoliko decenija ranije.

Od tada do danas načinjeni su novi pomaci u usaglašavanju sa katoličkom doktrinom o trojstvu.

„Postoji jedan Bog: Otac, Sin, i Sveti Duh, jedinstvo tri suvječne Osobe. Bog je besmrtn, svemoćan, sveznajući, iznad svega i uvijek prisutan. On je beskonačan i iznad ljudskog shvatanja, pa ipak poznat kroz Njegova samootkrivenja. Bog, koji je ljubav, je zauvijek vrijedan obožavanja, odanosti i službe od cijele tvorevine. (Post. 1:26; Pnz. 6:4; Isa. 6:8; Mat. 28:19; Jovan 3:16; 2 Kor. 1:21, 22; 13:14; Ef. 4:4-6; 1 Pet. 1:2.) (The 2015 SDA Church Manual, ‘Fundamental Beliefs of Seventh-day Adventists’, page 162)

Zapazite da se ovdje govori o „trojstvu“ i „jedinstvu“ – tri božanske osobe čine jednu za koju se koristi zamjenica „On“, dok su sva trojica takođe personalna bića, „nerazdvojno“ povezana u jednu. To je suština trinitizma. To je ista metafizička formula koju baštini katolička crkva u tzv. atanasijanskom kedu.

Mnogi adventistički skolari pošteno će priznati da se pioniri ne bi pridružili današnjoj crkvi ili čak da bi im bilo zabranjeno da se pridruže.

Mi bismo tome dodali naše uvjerenje da niko od tih pionira ne bi nikada dođe, uključujući i Elen Vajt.

Adventistički historičar Džordž Najt je napisao u magazinu „Spektrum“ (28. avgusta 2018.) sledeće: „Više od 150 godina Crkva adventista sedmog dana vjerno je propovijedala poruku Otkrivenja 13 da se pred kraj vremena ‘sva se zemlja divila za zvijeri’, koja se oporavila od smrtonosne rane (13:3). A u središtu brige adventista bilo je proročanstvo 7. stiha da će zvijer ‘zaratiti sa svecima’ i ‘pobjeđivati ih’. Ono što adventistički evanđelisti nisu predvidjeli je da će se vodstvo Generalne konferencije pridružiti zvijeri u njenom eshatološkom krstaškom pohodu, s predsjednikom denominacije na čelu.“

Odakle dolazi trojstvo? – Da budemo sasvim jasni, učenje o trojstvu nije progresivni proizvod hrišćanske svjetlosti, već je prije nastalo kao rezultat otpada od prvobitne vjere i uvođenja paganskih ideja.

Ako se vratimo natrag u prošlost, istorija nas vodi do Konstantina koji je na saboru u Nikeji 325. godine uveo osnove vavilonskog trojstva kao hrišćanski temelj. Na istom saboru, on je takođe „počistio“ i biblijski Šabat i zamijenio ga prvim danom trojstva boga sunca (IHS – Izida, Horus i Set, takođe poznatih kao Baal, Astarta i Tamuz). Na saboru u Konstantinopolju 381. godine svi aspekti ovog trojstva su prošli. Zanimljivo je zapaziti da je katoličko trojstvo koje čine Bog Otac, Majka Marija i Sin zapravo ništa drugo do kopija ovog paganskog trojstva.

Ni Biblija, apostoli niti Isus nigdje nisu govorili o trojstvu. Posle Potopa paganizam je utemeljio Nimrod sa svojom porodicom (ako se uopšte može nazvati tim imenom), i ono što se kroz sve kasnije vjekove dešavalo je kopiranje ovog koncepta i lijepljenje uz istinu kako bi se ona iskvarila i uništila. Nepotrebno je govoriti koje duhovne sile stoje iza ovakvih i sličnih aktivnosti.

Bog je iskorjenjivao zablude među pionirama adventizma. – On je sasjekao lažnu subotu (nedjelju) u korijenu. Ovo je isto učinio sa

mnogim drugim zabludama koje su učili oni koji su se pridružili Adventnom pokretu. Jedino je razložno vjerovati ako je On smatrao naš anti-trinitizam (ne-trinitizam) pogrešnim, On bi učinio isto i sa tim vjеровanjem. Svakako, On ne bi dopustio da to postane utvrđeno denominacijsko vjеровanje i onda da ga mijenja. Ovo nije razumno vjerovati.

Hristova božanska i ljudska priroda. – Postoji uska veza između trinitističkog učenja o Bogu i učenja o Hristovoj ljudskoj prirodi. Ne-trinitistički stav svakako će nas voditi ispravnom shvatanju Hristove ljudske prirode, kao što će i trinitarce njihov do pogleda koji su većinski usvojeni u hrišćanstvu.

Usvojivši dogmu o trojstvu, adventistički teolozi su došli dotle da razdvajaju Hristovu utjelovljenu ljudsku i božansku prirodu (jer Bog ne može umrijeti), od kojih je prva umrla na krstu, dok druga „nije“. Tako, prema njima, da je Isus sagriješio, On kao čovjek ne bi mogao biti vaskrsnut ali Sin Božji ne bi umro niti bi to promijenilo trinitarsku strukturu Božjeg bića. Ove besmislene tvrdnje bi značile da „drugo lice Božanstva“ nikad nije ni napustilo Oca, čak ni kada se utjelovio, jer su, prema dogmi o trojstvu, oni „nerazdvojivi“. Dalja „logika“ ovih pretpostavki vodi nas zaključku da posle Hristovog vaskrsenja na Nebu postoje dva Sina, jer onaj „božanski“ nije ni napuštao trojstvo.

Tako se među adventistima trinitarcima gaji i učenje da je Hrist samog sebe vaskrsnuo.

Među ranim adventistima nije bilo trinitizma. – Između 1849. (godine prve službene publikacije adventista sedmog dana) i do smrti Elen Vajt 1915, kada je po shvatanju većine adventizam čvrsto osnovan, ne-trinitizam se nalazio u tim publikacijama. Stoga ne iznenađuje što su trinitističke crkve i denominacije smatrale Adventiste sedmog dana ne-hrišćanskim kultom.

Baš kao što čine i danas, trinitarci su uvijek vjerovali da je glavno hrišćansko vjеровanje doktrina o trojstvu. U stvari, bilo koja grupa ili

tijelo koje ne uči ovu doktrinu, bez obzira na ime denominacije ili ma koje drugo vjerovanje, smatra se kultom. U hrišćanstvu je uvijek ovako bilo, a vjerovatno će tako biti i nadalje, bar dok se Isus ne vrati.

Treba li onda da se zapitamo da li nam je više stalo kako nas drugi ljudi smatraju ili kako nas Bog vidi? Ovo je veoma važno pitanje a odgovor je tako očigledan da ne treba diskutiju.

Striktno i pošteno vjerovanje samo u Božju Riječ, nosi sa sobom cijenu koju moramo platiti u ovom svijetu. I naravno tendencija pokvarenog ljudskog srca je da ne plati.

U stvarnosti, ako se propovijeda istina i ako ona služi u osudi lažnih učenja drugih denominacija, zašto ne očekivati od njih određene optužbe i klevete? Oni će izvjesno to činiti. Svakako neće blagonaklono gledati na nešto što razobličava njihovu nauku. Ako to nije slučaj, to je vjerovatno zato što ne učimo istinu kao što bi trebalo.

Veoma slab argument. – Bilo koji pokušaj da opravdamo naše odbacivanje doktrine o trojstvu samo zato što su nekoliko adventističkih pionira bilo ne-trinitarci (ili su došli iz ne-trinitističkih denominacija) je izuzetno slab argument.

Prvo stoga što je postojalo mnogo teoloških zabluda među tom skupinom. No Bog je vrlo brzo ispravljao sve te stvari.

Isto bi važno da su došle bilo kakve ispravke po pitanju Božje ličnosti. Međutim crkva je izrasla kao ne-trinitistička denominacija, i to je činjenica koje su svi bili svjesni.

Trinitizam i ne-trinitizam su dva suprotstavljena koncepta kao što je to recimo slučaj sa svetkovanjem subote ili nedjelje. Kompromis među ovim vjerovanjima nije moguć, jer se jedno ne može preinačiti da postane drugo bez prethodnog odbacivanja kao zablude.

Ali ono što se može dogoditi je da se ne-trinitistička denominacija razvije u trinitističku. I to je slučaj sa crkvom adventista sedmog dana. I sada „hrišćanski svijet“ prihvata crkvu Adventista sedmog dana kao hrišćansku, a da bi bili potpuno sigurni, oni su i dodali taj termin u svom

nazivu: Hrišćanska adventistička crkva. Isto tako, nerijetko se mogu čuti pohvale od strane katoličkih i pravoslavnih teologa kako adventisti prihvataju trojstvo.

Ruku pod ruku sa rimokatolicizmom. – Interesantno je zapaziti da savremena (2010) formulacija drugog osnovnog vjerovanja crkve Adventista sedmog dana, ukazuje na rimo-katolički kredo o trojstvu. Taj kredo počinje ovako:

„Svako ko bude spasen, prije svega je neophodno da drži katoličku Vjeru. Svako ko ne drži tu Vjeru cjelovitu i neukaljano, bez sumnje će vječno propasti.“ (*The Athanasian Creed*)

Slijedi objašnjenje te vjere, koje kaže:

„A katolička Vjera je ovo, da služimo jednog Boga u Trojstvu i Trojstvo u Jedinstvu, niti miješajući Ličnosti niti dijeleći Suštinu.“ (*isto*)

Međutim, Elen Vajt je jednom rekla: „Istina o Bogu nije u skladu sa ljudskim tradicijama, niti se prilagođava njihovim mišljenjima. Kao i njihov božanski autor, ona je nepromjenljiva, ista juče danas i zauvijek.“ (*Ellen G. White, 5th Volume Testimonies, page 62, 'The Testimonies slighted'*)

„Ima svjetlosti i slave u istini da je Hrist jedno sa Ocem prije postajanja svijeta postavljen. Ovo je svjetlo koje sija na tamnom mjestu čineći ga obasjanim božanskom prvobitnom slavom.“ (*Ellen G. White, Review & Herald 5th April 1906 'The Word made Flesh'*)

„Ova istina, beskrajno tajnovita u sebi, objašnjava druge misteriozne i drukčije neobjašnjive istine, dok je okružena u svjetlosti, nedodirljiva i neshvatljiva.“ (*isto*)

Danas crkva Adventista sedmog dana, nakon što su temelji korporacije ozbiljno poljuljani hvatanjem u prevari prelijetanja u tabor trinitaraca, predano radi na „arheološkim iskopavanjima“ dosad nepoznatih propovijedi Elen Vajt u kojima je navodno promovisala trojstvo.

„Kada se osjećam potišteno, i jedva znam kako da se povežem s

poslom koji mi je Bog dao da obavim, samo pozovem tri Velikodostojnika i kažem: Vi znate da ne mogu da uradim ovaj posao svojom snagom. Morate djelovati u meni, i preko mene i kroz mene, posvećujući moj jezik, posvećujući moj duh, posvećujući moje riječi i dovodeći me u poziciju u kojoj će moj duh biti prijemčiv kretanju Svetog Duha Božjeg na moj um i karakter.“ {Ellen White: 7MR 267.2 Sermons and Talks, Vol. 1, 367, Sermon given October 20, 1906}

„I onda su se zlatne harfe dodirnule, i muzika protiče svuda kroz nebesku vojsku, i oni padaju dolje i obožavaju Oca i Sina i Svetoga Duha.“ {Ellen White: MS 139, 1906}

Grubi falsifikati u prevedenim spisima Elen Vajt. – Crkveni prevodioci i urednici djela Elen Vajt na našim prostorima takođe su falsifikovali i mijenjali neke rečenice kako bi kod čitalaca proizveli utisak da je Elen Vajt podržavala i vjerovala u trojstvo. Evo nekih primjera:

„Veran svome obećanju, **Član božanskog Trojstva**, proslavljen u nebeskim dvorovima, dao je od svoje punine svojim sledbenicima na Zemlji.“ (Vaspitanje, str. 84; izdanje iz 1980. godine)

Tačan prevod: „Veran svome obećanju, Božanstveni [eng. the Divine One], proslavljen u nebeskim dvorovima, dao je od svoje punoće svojim sledbenicima na Zemlji.“ {Ed 95.4}

„Opirali su se svakom **osvedočenju Duha Božjeg i odlučno odbili da se pokore Njegovim zapovestima.**“ (Hristove očigledne pouke)

Tačan prevod: „Opirali su se svakom *osvedočenju Duha Božjeg*. Odlučno su odbili da se pokore *Božjim zapovestima.*“ {COL 277.1}

„On [Ilija] je samo izgovorio reči **koje mu je Sveti Duh, odgovarajući tako na njegovu snažnu veru dao da kaže.**“ (Poroci i kraljevi)

Tačan prevod: „On je samo izgovorio reči *na koje ga je Duh Gospodnji pokrenuo, u odgovoru na njegovu tako snažnu veru.*“ {PK 155.2}

„Kako je sadržajna ova molitva! Ona sadrži potrebe svih ljudi. Jedan do dva minuta je dovoljno za svaku običnu molitvu. Može se desiti

da Duh Božji odredi neku naročitu molitvu, **u kojoj se skrušeno obraćamo Duhu** žedna duša čezne bolno za Bogom, dok se bori kao što je to Jakov činio i neće da se smiri bez nekog naročitog znaka sile Božje. Ovo je po volji Božjoj.“ (Svedočanstva za crkvu II)

Tačan prevod: „Kako je sadržajna ova molitva! Ona sadrži potrebe svih ljudi. Jedan do dva minuta je dovoljno za svaku običnu molitvu. Može se desiti da Duh Božji odredi neku naročitu molitvu, *u kojoj se molba upućuje u Duhu:* žedna duša čezne bolno za Bogom, dok se bori kao što je to Jakov činio i neće da se smiri bez nekog naročitog znaka sile Božje. Ovo je po volji Božjoj.“ {2T 581.1}

„**Hristos im je obećao da će ih Duh Sveti, kad dođe u svojstvu Utešitelja,** podsetiti na Njegove reči kao na zaboravljene istine. ‘On će vas naučiti svemu’, naglasio je Hristos, ‘i napomenuće vam sve što vam rekoh’ (Jovan 14,26).“ (Svedočanstva za crkvu VI)

Tačan prevod: „**Hrist im je obećao da će im poslati Njegovog Duha,** koji će ih podsećati na Njegove reči u njihovim mislima kao na zaboravljene istine. ‘Poučiće vas svemu,’ rekao je Hristos, ‘i podsetiće vas na sve što sam vam govorio.’ (Jovan 14,26)“ {6T 248.3}

„Hristos, reč, jedinorođni od Boga, bio je jedno s večnim Ocem – jedno po prirodi, karakteru i namerama – jedino biće u celom svemiru koje je moglo ući u sve Božje savete i namere.“ (Velika borba)

Gornja izjava je jasna sama po sebi: 1) Hrist je jedinorođeni Božji Sin. 2) Bog Otac je nazvan vječnim, Sin je rođen, što znači da je u ličnosti imao svoj početak. 3) Hrist je jedno s Ocem po (božanskoj) prirodi, karakteru i namjerama; ne jedno u smislu dvojstva ili trojstva. 4) Hrist je **JEDINO BIĆE** u cijelom univerzumu koje je moglo ući u sve Božje savjete i namjere. 5) Lucifer je **POSLE HRISTA** imao najveći autoritet na Nebu. Sve ovo je u potpunoj saglasnosti sa naukom Svetog Pisma. Međutim, prevodilac i urednici su se svojski potrudili da to demantuju u fusnoti:

„Uloga i prisutnost Svetog duha se ovde podrazumevaju; pisac samo ističe ulogu Sina, koji je od večnosti jedno s Ocem, kao i Sveti

Duh. Adventisti, zajedno sa ostalim hrišćanima, veruju u Trojednog Boga – i Boga Oca, Boga Sina i Boga Svetog duha. – prim. prev.“

Čitalac se na ovo drsko negiranje eksplicitne i jasne izjave može samo zapitati „ko koga ovdje pravi ludim“.

Širom svijeta. – Dakle, ili je svjetlost istine za poslednje dane obasjala svijet u vrijeme ustanovljenja i rasta adventnog pokreta, ili su te poruke bile prožete ozbiljnim zabludama kao što je ne-trinitizam. Podsjetimo se da trostruka anđeoska poruka iz Otkrivenja 14. glava uključuje i povratak pravoj istini o Bogu Stvoritelju. Nije li razumno vjerovati da ta istina uključuje i odbacivanje paganskog koncepta o kojemu je bilo riječi na prethodnim stranicama?

Da li su nosioci poruke trebali da priđu drugim crkvama ili oni koji poslušaju riječ da se obrate novoj svjetlosti? Rezon je vrlo jednostavan. Za trinitarce to je svakako bila jeres i to će ostati. Oni ovo učenje uzimaju kao 100% imperativ.

Neka adventistička učenja su veoma suprotstavljena vjerovanjima onih koji se nazivaju hrišćani. Prije svih to su držanje Subote, doktrina o svetiњи i osobito istražni sud. Njihovo odbacivanje ovih učenja neminovno dovodi u nemilost i Elen Vajt, o čemu svjedoče svakojaki pokušaji da se njeno djelo relativizuje a ličnost iskompromituje, u čemu im svjesno ili nesvjesno zdušno pomažu moderni „adventisti.“

Nerazdvojni dio poslednje poruke čovječanstvu čini objava o padu Vavilona i to postaje glavni antagonizam između nosilaca poruke i drugih denominacija. Nepotrebno je reći da će druge crkve stati u svoju odbranu i kazati „ovo je sekta ili kult, ne slušajte ih!“

Adventistički pioniri takođe su učili da će istrajavanje u držanju nedjelje na kraju kulminirati u scenario žiga zvijeri. Za svetkovatelje nedjelje ovo je jeres. (Za detalje, i da li savremeni adventisti mogu primiti žig zvijeri iako formalno svetkuju subotu, čitajte u [zasebnoj knjizi.](#))

VREMENSKA LINIJA PROMJENA U ADVENTIZMU

Ovo je ilustracija korak po korak ranih crkvenih pionira koji odumiru i efekata obrazovanih učenjaka koji ubacuju svoj akademski uticaj u promjenu smjera Adventističke crkve u ono što je sada postala – od netrinitarne do odlučno trinitarne denominacije. Iako se zbiljo još dosta događaja, da bismo zadržali fokus na temi promjene, odlučili smo ostati pri ključnim događajima.

1860 – Ostatku (vjernici adventa koji drže subotu) dato je ime Adventisti sedmog dana koje je imalo nebesko odobrenje.

1863 – Organizacija Generalne konferencije adventista sedmog dana (20. maja 1863.). Izvor: [Transkript zapisnika sa sjednica GK od 1863. do 1888.](#) (pdf)

1872 – „Deklaracija o osnovnim principima koje podučavaju i praktikuju adventisti sedmog dana“ koja se sastoji od 25 predloga koje je uglavnom napisao Džejms Vajt objavljena je kao pamflet u Batl Kriku, Mičigen (Da biste pogledali ili preuzeli originalni pamflet, kliknite [OVDE](#)). Ovo postavlja jasnu netrinitarnu osnovu i nije zamijenjeno ili promijenjeno ni na koji način sve do 1931. Ove propozicije su zasnovane na 1. Kor. 8:6 i ne sadrže ni izraz Božanstvo ni Trojstvo. Prva godina kada su Fundamentalni principi zapravo objavljeni u Godišnjaku bila je 1889. Prije 1981, godine objavljivani su 1905, 1909, 1913, 1914. Promjena je urađena 1931. Zatim 1942, 1955, 1965-66, 1973-74, 1975, 1980, 1981.

1872 – Smrt starješine Džozefa Bejtsa.

1874 – Temeljna načela iz 1872. ponovo objavljuje Džejms Vajt u prvom broju [Znakova vremena](#), 4. juna 1874. (Vol. 1 No. 1, str. 3) i Urija Smit u [Advent Review and Herald of the Sabbath](#), 24. novembra 1874. (Vol. 44, br. 22; str. 171) U svojim uvodnim napomenama o osnovnim principima, Džejms Vajt kaže: „Predstavljajući javnosti ovaj sažetak naše vjere, želimo da se jasno razumije da nemamo članove vjere, vjeroispovijesti ili discipline osim Biblije. Ovo ne iznosimo kao

autoritet kod naših ljudi, niti je osmišljeno da osigura uniformnost među njima, kao sistem vjere, već je kratka izjava onoga što oni drže, i što su, s velikom jednoglasnošću, držali.“

1877 – U Oklandu, Kalifornija, održan je Biblijski institut, gdje U-rija Smit i Džejms Vajt izlažu glavne doktrine adventista sedmog dana. Pokrivajući sve od Svetilišta do proroštva, prirode grijeha do prirode Hrista, ovaj institut potvrđuje i jača učenja adventizma, kako je navedeno u Osnovama iz 1872.

1881 – Smrt starješine Džejmsa Vajta.

1883 – Smrt starješine J.B. Frisbija i starješine Džona Nevinsa Endrjusa.

1883 – Na ovom zasjedanju Generalne konferencije odlučeno je da se ne izdaje Crkveni priručnik, jer se smatra nepoželjnim preduzimanje bilo kakvih koraka ka disciplini, vjeri ili obliku formalizma (RH, 27. novembar).

1888 – 27. zasjedanje Generalne konferencije održava se u Mineapolisu, Minesota, sa 91 delegatom i oko 475 učesnika. Bog donosi istinu o opravdanju vjerom svom narodu preko starješina Vagonera i Džonsa. Izgrađena na moćnim biblijskim temeljima, ova poruka ljubavi prema Bogu označava početak Glasne vike. Ali, nažalost, velika većina crkvenog vođstva opire se ovoj poruci. Elen Vajt piše: „Predrasude i mišljenja koja su prevladala u Mineapolisu ni na koji način nisu mrtve. Tamo posijano sjeme spremno je da oživi i donese sličnu žetvu, jer je korijenje još ostalo... i donijeće svoje nesvete plodove, da zatruju percepciju i zaslijepe razumijevanje onih sa kojima se povezujete, u vezi sa glasnicima i porukama koje Bog šalje...“ (Manuscript 40, 1890; 1888 Materials, ch. 115)

1889 – Fundamentalni principi su prošireni na 28 odjeljaka i objavljeni u Godišnjaku iz 1889, ostavljajući prva dva o doktrini o Bogu nepromijenjena. Ostaje nepromijenjen tokom ponovnog štampanja 1905-1914 u Godišnjaku ASD. Kliknite [OVDJE](#) da pogledate ili preuzmete originalni Godišnjak SDA iz 1889. (Osnovni principi se nalaze

na stranicama 147 do 151).

1889 – Smrt starješine Džozefa Harvija Vagonera (oca Eleta Dž. Vagonera).

1889 – D.M. Kanrajt (istaknuti vođa adventizma koji je napustio crkvu 1887.) objavljuje knjigu „[Odričem se adventizma sedmog dana](#)“. U knjizi, na str. 25, on se suprotstavlja svojoj bivšoj braći rekavši: „oni odbacuju doktrinu o Trojstvu“.

1890 – Rukovodstvo pokušava ukloniti naziv Adventisti sedmog dana iz *American Sentinel* (Religious Liberty Journal of the SDA Church) kako bi časopis postao popularan među drugim denominacijama, ali je ovaj korak izbjegnuto jer je prisutan živi prorok. Elen Vajt kaže: „Ova politika je prvi korak u nizu pogrešnih koraka.“ (Counsels to Writer and Editors, p. 96) Vodeća braća idu putem ekumenskih ustupaka.

1891 – Generalna konferencija šalje Elen Vajt daleko u Australiju, suprotno svjetlosti koja joj je data (This Day With God, p. 61). E.Dž. Vagoner je poslat u Englesku kao urednik *The Present Truth* na 10 godina da bi ga odvojili od A.T. Džonsa i E.G. Vajt (Letter from W.C. White to A.G. Daniells, May 30, 1902).

1892 – Smrt starješine Rosvela F. Kotrela.

1892 – Serija Biblioteka za proučavanje Biblije – lekcije za javnost. # 90 „[Biblijska doktrina o Trojstvu](#).“ Reprint članka u *New York Independentu* 14. novembra 1889. Autor – Samuel Spear (ne-adventista). Promoviše „jednog Boga koji postoji i djeluje u tri hipostaze/osobe“, ali i u „vječnoj božanskoj podređenosti Sina Ocu“. Traktat je koristio termine koje adventisti uopšteno ne koriste, ali je generalno netrinitarnog sadržaja.

1894 – Elen Vajt upozorava: „Teška je greška onih koji su djeca Božja da pokušavaju da premoste jaz koji ih dijeli od djece tame popuštajući u principima, kompromitujući istinu.“ (BEcho, April 9, 1894, par. 6) „Crkva koja smanjuje udaljenost između sebe i papstva je otpadnička crkva.“ (ST 19. februar 1894.) Ove savjete će kasnije vođstvo

zanemariti, kao što ćemo vidjeti.

1894 – Herbert Kamden Lejsi prisustvuje nedjeljnom/trinitarskom sastanku kao delegat Batl Krik koledža u Studentskom volonterskom pokretu za strane misije u Mičigenu. Lejsi ponovo prihvata doktrinu o Trojstvu.

1895 – Elen Vajt upozorava vođstvo u Batl Kriku: „Gospod nije stavio nijednu svoju ljudsku agenciju pod diktat i kontrolu onih koji su i sami zabludjeli smrtnici... Ali u Batl Kriku se ispoljava moć koju Bog nije dao, i On će suditi onima koji preuzmu ovu vlast... Braćo, prepustite Bogu da vlada.“ (TM 347.3)

1896 – H. Kamden Lejsi drži predavanja o Trojstvu u Kuranbongu, Australija. Sestra Marian Davis, literarni asistent Elen Vajt, vodi o-bimne bilješke. Artur G. Daniels se ne protivi predavanjima.

1896 – Preporuke za suštinsku promjenu na sjednici Generalne konferencije, da se izabere jedan čovjek za predsjednika, ali braći se savjetuje da nije mudro to činiti. Elen Vajt upozorava: „Smjestiti ljude tamo gdje Bog treba da bude postavljen ne odaje počast niti veliča Boga. Da li predsjednik Generalne konferencije treba biti Bog narodu? Da li se ljudi u Batl Kriku smatraju beskonačnim u mudrosti?... ‘Zato se ne uzdajte u zemaljskog čovjeka.’“ (TM 375.2)

1897 – Džon Harvi Kelog predstavlja svoje prve koncepte koji vode do panteizma u nizu studija koje je održao na sjednici Generalne konferencije.

1898 – *The Review and Herald* štampa članak iz „The King’s Messenger“ koji je u učenju trojičan – „Bogočovjek“ (1898).

1898 – Pogled R.A. Andervuda o Svetom Duhu mijenja se od uticaja do osobe, postajući tako trinitarac.

1898 – Elen Vajt kaže: „Crkva je u laodikijskom stanju. Prisustvo Božje nije u njenoj sredini.“ (Ms 156, 1898 – Notebook Leaflets from Elms haven Library, Vol.1, Need of Self-Sacrificing Effort, p. 99)

1900 – *The Review and Herald* ponovo štampa još dva članka iz „The King’s Messenger“ od kojih su oba trinitarna u učenju – „Treće

lice“ (januar 1900) i „Pomiješane ličnosti“ (april 1900).

1901 – Prvi put je objavljena Američka standardna verzija Biblije. Ovaj korak ka zajedničkoj Bibliji između katolika i protestanata uticaće na adventizam u malim koracima da ih odvede od istine.

1901 – Ponavljaju se i glasaju preporuke za promjenu. Jedan predsjedavajući će biti na čelu GK samo jednu godinu. Artur Daniels je izabran, ali dvije godine kasnije i dalje je predsjednik. Izvršni komitet Generalne konferencije povećava broj svojih članova sa 13 na 25 (GCB, p. 151). Elen Vajt upozorava da crkva „radi na pogrešnim principima“. (Ms 37, p. 98, 1901) „Narod je izgubio povjerenje u one koji upravljaju djelom. Ipak, čujemo da je glas Konferencije glas Božji. Svaki put kad sam ovo čula, pomislila sam da je to skoro bogohuljenje.“ (Ms 37, 1901, p. 8)

1902 – Dž.H. Kelog se priprema za objavljivanje svog djela *Živi hram*. Rečeno mu je da ne uključuje svoje nove teorije, ali ignoriše savjet. Pokušava da dobije odobrenje na Jesenjem savjetu za objavljivanje svoje knjige, ali Daniels ga savjetuje da pismo Elen Vajt nema nikakve veze sa knjigom. Kelog nosi svoj rukopis izdavačkoj kući *Review and Herald* kao vanjski rad i oni pristaju da ga štampaju.

Kao rezultat toga, Sanatorijum Batl Krik (18. februara) na čijem je čelu bio Kelog i štamparija Review and Herald (30. decembra) izgoreli su do temelja, a sa njima i galerija dokaza Kelogove knjige *Živi hram*. Ali on nosi rukopis u neadventističku štampariju. Između 1901. i 1923. dogodila su se 23 požara. Sud je presudio s nebesa iznad.

1902 – Elen Vajt se osjeća zbunjeno i frustrirano zbog GK i odlučuje da se povuče sa svih njihovih sastanaka. Svojim sinovima Edsonu i Viliju piše: „Imam vrlo malo povjerenja da Gospod daje ovim ljudima na odgovorne položaje, duhovnog vida i nebeskog rasuđivanja. Bačena sam u nedoumicu zbog njihovog kursa; i sada želim da se bavim svojim posebnim poslom, da ne učestvujem ni u jednom od njihovih savjeta, i da ne prisustvujem sastancima pod šatorima, blizu ili izdaleka. Moj um neće biti doveden u pomutnju zbog tendencije koju pokazuju da rade

direktno suprotno svjetlu koje mi je Bog dao. Završila sam. Sačuvaću svoju Bogom datu inteligenciju. Moj glas se čuo na različitim konferencijama i na sastancima pod šatorima. Sada moram načiniti promjenu... Zato ću otići, ostavite ih da primaju riječ iz Biblije... Ovo je svjetlo koje mi je dato i ja neću odstupiti od njega.“ (Letter W-186, 2 Dec, 1902 to Edson and Willie White, p. 4, 5)

1903 – Počinje kriza sa *Živim hramom* i Alfom jeresi. Kelog štampa knjigu u koju je stavio svoje teorije. Elen Vajt kaže da su one „spiritualne“ i „srodne panteizmu“. (Special Testimonies B, No. 6, p. 41). Ona kaže da su ova učenja „alfa smrtonosnih jeresi“ (ISM 200) i da će „Omega uskoro uslijediti. Drhtim za naš narod. U Živom hramu tvrdi se da je Bog u cvijetu, u listu, u grešniku. Ali Bog ne živi u grešniku. Riječ izjavljuje da On prebiva samo u srcima onih koji Ga vole i tvore pravednost. Bog ne prebiva u srcu grešnika; neprijatelj je taj koji tamo boravi.“ (Sermons and Talks, Vol. 1, pp. 341,343) Ali Kelog tvrdi da je njegova knjiga u skladu sa spisima Elen Vajt i da se može potkrijepiti izjavama iz Svjedočanstava. Elen Vajt mu kaže da je izvukao njene izjave iz konteksta i protumačio ih prema svom mišljenju. „Vidjela sam šta dolazi i vidjela sam da su naša braća slijepa. Nisu shvatili opasnost.“ (Sermons and Talks, vol.1, p. 344)

U viziji, Elen Vajt vidi „platformu, poduprtu čvrstim gredama – istine Božje Riječi. Neko visoko odgovoran u medicinskom djelu je upućivao ovog čovjeka i onog čovjeka da olabave grede koje podržavaju ovu platformu...“ (ISM 204)

1903 – Jesenji sabor, shvatanje karaktera i ličnosti Boga je ugroženo.

A.G. Daniels je zabrinut da bi pristalice *Živog hrama* izazvale konfrontaciju i ne usuđuje se pozvati na glasanje. Elen Vajt mu piše: „Pazi kako održavaš osjećanja ove knjige u vezi s Božjom ličnošću... Rečeno mi je da je pisac ove knjige na pogrešnom putu.“ (Keepers of the Flame, no. 6, Dr Alan Lindsay)

Nakon savjetovanja, Daniels piše V.K. Vajtu o predloženim

promjenama koje je Kelog planirao za knjigu. „Što se tiče planova dr Keloga za reviziju i ponovno objavljivanje ‘Živog hrama’... u kratkom vremenu on je povjerovao u Trojstvo i sada je mogao prilično jasno vidjeti gdje je sve teškoća... On je sada povjerovao u Boga Oca, Boga Sina, i Boga Svetog Duha, i njegov stav je bio da je Bog Sveti Duh, a ne Bog Otac, taj koji je ispunio sav prostor i svako živo biće...“ (29. oktobar 1903., str. 1,2)

Elen Vajt piše Kelogu: „Nije vam definitivno jasna Božja ličnost, koja je sve za nas kao narod. Vi ste virtuelno uništili samog Gospoda Boga.“ (Letter 300, The Elmshaven Years, Vol.5, 1900-1905. Arthur L. White, 1941)

Ona dalje predviđa šta će se dogoditi u budućnosti. „Neprijatelj duša je nastojao da iznese pretpostavku da će se velika reformacija dogoditi među adventistima sedmog dana, i da će se ta reformacija sastojati u odustajanju od doktrina koje stoje kao stubovi naše vjere i uključivanju u proces reorganizacije. Kada bi došlo do ove reforme, šta bi rezultiralo? Principi istine koje je Bog u svojoj mudrosti dao crkvi ostatka bili bi odbačeni. Naša religija bi se promijenila. Osnovni principi koji su održavali rad u poslednjih pedeset godina smatrali bi se greškom. Nova organizacija bi bila osnovana. Pisale bi se knjige novog reda. Uveo bi se sistem intelektualne filozofije...“ (ISM 204)

1903 – Predložen je novi Ustav kojim se predviđa izbor predsjednika GK koji će dobiti mandat od Crkve. Ovo će predsjedniku i vodećim službenicima dati ovlašćenje da donose ono što misle da je ljudima potrebno. Daniels je postavljen za predsjednika narednih 20 godina. Novi Ustav predviđa da Izvršni odbor od 25 članova ima punu administrativnu moć između sjednica za bilo kojih pet članova kao kvorum za preduzimanje koraka koji će uključiti cijeli odbor.

Elen Vajt piše: „Ova načela su toliko strana Božjim principima da Bog ne može blagosloviti one koji glasaju za njih.“ (GCB 1903, p. 152) E.Dž. Vagoner se takođe protivi: „To je fundamentalno i dijametralno suprotno principima organizacije kako su izloženi u Bibliji.“ (GCB

1903) Persi Magan kaže: „Oni su isti principi i predstavljeni na potpuno isti način kao što su bili prije stotinama godina kada je nastalo papstvo.“ (GCB Day 3, No 10, p. 150) A.T. Džons kaže: „Ovaj predloženi ustav je subverzivni u odnosu na principe organizacije koji su nam dati na GK 1897. i onaj iz 1901.“ (GCB 1903, p. 152,153) Ova sjednica GK odbacila je preporuke iz 1897. i 1901. godine.

1903 – Umire Urija Smit.

1903 – Dr Džon Harvi Kelog promoviše trinitarske doktrine u Batl Kriku nakon prelaska iz panteizma. Kelog traži od Džonsa da predaje na Batl Krik koledžu. Vagoner se seli u Batl Krik, stavljajući ga u veliku opasnost. Elen Vajt mu piše: „Sotona radi kradomice, neumorno, kako bi uticao na tvoju propast kroz svoja opasna iskušenja... On se nada da će te odvesti u lavirinte spiritualizma.“ (Letter 231, 1903.)

1904 – Elen Vajt ima viziju u kojoj anđeo kaže Džonsu i Vagoneru: „Osjećanja koja ste primili u skladu sa posebnim teorijama predstavljenim u knjizi ‘Živi hram’ nisu čista istina. Postoji miješanje istine i zablude... Odvoj se potpuno od očaravajućih, obmanjujućih osjećaja koji se provlače kroz ‘Živi hram’.“ (Letter 279, 1904.)

Više o Kelogu i ranom adventizmu pogledajte u članku Terija Hila, [„Krizna ranih 1900-ih – Kelog i Sveti Duh“](#)

1904 – Elen Vajt ima još jednu viziju o Kelogu: „Tema o kojoj je govorio bio je život i odnos Boga prema svim živim bićima. U svojim izlaganjima on je donekle prikrivao stvar, ali je u stvarnosti iznosio, kao najveću vrijednost, naučne teorije koje su srodne panteizmu... Bila sam zaprepašćena kad sam vidjela s kakvim oduševljenjem su primljene sofisticke i obmanjujuće teorije. Uticaj ovog govora ohrabrio je govornika da sazove vijeće naše braće u Batl Kriku, radi daljeg ispitivanja ovih zavodljivih osjećaja.“ (Special Testimonies Series B, No.6, p. 210)

„Pobuna i otpadništvo su u samom zraku koji udišemo.“ (2SM 58)

Otpadništvo će se „razviti u tamu duboku kao ponoć, neprobojnu kao kostrijet“, i pojačaće snagu do Isusovog dolaska. (Manuscript Releases, vol. 7, p. 185.1)

Godine 1904. Elen Vajt piše: „U proteklih 50 godina svaka faza jeresi bila je dovedena do nas... Poruke svakog reda i vrste bile su nametane adventistima sedmog dana, da zauzmu mjesto istine koja je tačku po tačku tražena sa molitvom, proučavanjem i posvjedočena čudotvornom silom Gospodnjom.“ (Special Testimonies, Series B #2, p. 59)

Primijetite da je 1904. godine temelj vjere čvrsto uspostavljen. „Mnogi naši ljudi ne shvataju koliko je čvrsto postavljen temelj naše vjere. Moj muž, starješina Džozef Bejts, otac Pirs, starješina Hiram Edson i drugi koji su bili žustri, plemeniti i istiniti, bili su među onima koji su, nakon isteka vremena 1844. godine, tražili istinu kao skriveno blago... Kada su došli do tačke u njihovom proučavanju u kojoj su rekli: ‘Ne možemo učiniti ništa više’, Duh Gospodnji bi došao na mene, bila bih uzeta u viziji, a jasno objašnjenje odlomaka koje smo proučavali bi mi bilo dato, sa uputstvima o tome kako da radimo i učimo efikasno. Tako je data svjetlost koja nam je pomogla da razumijemo Sveta pisma u vezi s Hristom, Njegovom misijom i Njegovim sveštenstvom. Linija istine koja se proteže od tog vremena do vremena kada ćemo ući u grad Božji, bila mi je jasna, a drugima sam dala uput koji mi je dao Gospod.“ (ISM 206.4)

1905 – 28 temeljnih načela iz 1889. „Sinopsis naše vjere“ ponovo je umetnuto u crkveni Godišnjak i traje do 1914.

Elen Vajt potvrđuje ove principe: „Svaki stub koji je On postavio treba da bude ojačan. Ne možemo sada da odstupimo od temelja koje je Bog uspostavio. Sada ne možemo ući ni u kakvu novu organizaciju; jer bi to značilo otpad od istine.“ (Manuscript 129, 1905). „Proteklih pedeset godina nije umanjilo ni mrvicu ili princip naše vjere jer smo primili velike i divne dokaze koji su nam bili sigurni 1844. godine, nakon što je isteklo vrijeme... Nijedna riječ se ne mijenja niti negira.“ (Letter 326, Dec. 4, 1905; The Upward Look, 352.4)

1905 – Elen Vajt kaže da spise pionira treba reprodukovati. „Bog mi je dao svjetlo vezano za naše mjesečnike. Šta to? Rekao je da mrtvi

treba da govore. Kako? Njihovi radovi će ih pratiti. Moramo ponoviti riječi pionira u našem djelu, koji su znali koliko košta traganje za istinom kao za skrivenim blagom i koji su se trudili da postave temelje našeg djela. Korak po korak napredovali su pod uticajem Duha Božijeg. Jedan po jedan ovi pioniri umiru. Riječ koja mi je data glasi: Neka se reprodukuje ono što su ovi ljudi napisali u prošlosti.“ (RH 25. maja 1905.)

1907 – Otpadništvo je ovdje. Sa otpadništvom Dž.H. Keloga, Elen Vajt upozorava: „Došlo je vrijeme ovog otpadništva. Učiniće se svaki mogući napor da se baci sumnja na pozicije koje smo zauzimali više od pola vijeka.“ (Letter 410, 1907, p. 2 [to J.E. White, Aug 26, 1907]; 7MR 195)

1910. – Objavljena je knjižica škole za biblijsku obuku, decembar-sko izdanje (5 godina prije smrti Elen Vajt) koristeći izraz „Trojstvo“. Na str. 13, pod „Kutijom za pitanja“ Sveti Duh je opisan kao, „jedan od Trojstva, i u potpunosti predstavlja Boga, i Hrista, i Trojstvo“. Takođe ćete pronaći članak Elen Vajt na 2. str. knjižice. Kliknite [OVDJE](#) za pdf kopiju originalne brošure.

1912 – *The Review and Herald* ponovo štampa originalna načela sa prva dva nepromijenjena – „jedan Bog“ i „jedan Gospod“. (22. avgust 1912, str. 4)

1913 – F.M. Vilokoks objavljuje navodni „Trinitarni traktat“ i citat Elen Vajt (preuzet iz Čeznje vjekova) pored njega iz 1898. da bi napravio lažnu sliku vjerovanja u Pregledu i Glasniku, Vol 6, 9. oktobra 1913., str. 21. Vilokoks razvija božansko Trojstvo koje uključuje Svetog Duha kao treće lice Božanstva. Ovo postavlja scenu da se Božanstvo (koje koristi isključivo Elen Vajt) učini ekvivalentnim Vilokoksovom „božanskom Trojstvu“. Ovo je očigledno bio odgovor za suprotstavljanje tvrdnji koju je objavio Džejms Grej iz *Moody Bible Institute* da adventisti poriču Trojstvo (Džejms Grej, *Objašnjeni biblijski problemi*, 1913).

1915 – Elen Vajt upozorava na velike promjene koje će se dogoditi

nakon njene smrti. „Zadužena sam da kažem našem narodu, koji ne shvataju, da đavo ima izum za izumom, a on ih izvodi na načine koje oni ne očekuju. Sotonine agencije će izmisliti načine da od svetaca naprave grešnike. Kažem vam sada, kada pođem na počinak, doći će do velikih promjena. Ne znam kada ću biti uzeta; i želim sve upozoriti na đavolje namjere. Želim da ljudi znaju da sam ih u potpunosti upozorila prije svoje smrti.“ (Manuscript 1, Feb 24, 1915)

1915 – Umire Elen G. Vajt.

Kada je Elen Vajt umrla u julu 1915. godine, tri sprovoda i služba na grobu obilježili su njen život u službi. Procjenjuje se da je ovim službama prisustvovalo 5.400 ljudi. Prvi sprovod održan je 18. jula na travnjaku u njenoj kući u Kaliforniji, poznatoj kao Elmšaven. Drugi je održan sledećeg dana u Oklandu u Kaliforniji. Treća i najveća služba održana je u subotu, 24. jula, u Batl Kriku u Mičigenu, gdje je Elen Vajt živjela mnogo godina i gdje je trebalo da bude sahranjena pored svog muža Džejmsa.

1915 – „Sinopsis naše vjere“ ili Osnovna načela koja je uglavnom napisao Džejms Vajt 1872. i koja su umetnuta u Godišnjak za 1889. i ponovo u Godišnjake 1905-1914., sada je uklonjen iz Godišnjaka ASD za 1915. od strane pukog statističara Generalne konferencije, Edsona Rodžersa. Očigledno je to učinio čim je živi prorok umro. Tako su temeljni principi koje su pioniri jednoglasno držali uklonjeni s puta.

1916. – Umiru starješina E.Dž. Vagoner i dr Dejvid Polson.

1918 – Smrt starješine Džordža I. Batlera, starješine Džejmsa H. Morisona i starješine V.H. Litldžona.

1919 Konferencija Biblije i učitelja održava se u tajnosti, a diskusija povremeno postaje žustra dok neki na vodećim pozicijama ispituju vodu da vide da li se doktrina Trojstva može unijeti. Ima dovoljno otpora da se razgovor odloži za neki drugi put. Snimljeni zapisnici za ovaj petonedjeljni događaj (od 1. jula do 1. avgusta) nestaju za 55 godina do 1974. Kliknite [OVDE](#) za kompletan originalni izveštaj Biblijske konferencije iz 1919. (7/1 do 1. avgusta 1919). Kliknite [OVDJE](#) za bilješke

o biblijskoj konferenciji koje je dao dr Geri Halkvist.

1922 – Džadson Vošburn piše otvoreno pismo Danielsu u kojem kaže da je biblijska konferencija 1919. bila „najstrašnija stvar koja se ikada dogodila u historiji ove denominacije“. (J.S. Washburn, Otvoreno pismo starješini A.G. Daniellsu i apel Generalnoj konferenciji, 1922, str. 28,29) Još jedno pismo koje je Vošburn napisao Klodu Holmsu objavljeno je kao traktat od 36 stranica pod nazivom *Zapanjujuća Omega i njena istinita genealogija*. Distribuira se na Generalnoj konferenciji 1922. U ovom traktu on pominje da je koledž u Vašingtonu postao „gnijezdo više kritike“ i krivi Daniela i Preskota za sve teološke probleme. (Omega Tract, Washburn, str. 1, 6)

1922 – Umro je starješina Stiven N. Haskel, autor mnogih najprodavanijih knjiga i adventistički pionir.

1923 – Umiru starješina Alonzo Trevor Džons i starješina O.A. Džonson.

1924 – Umire Džon Norton Lofboro, poslednji iz prve generacije jezgra Pionira.

1926 – Le Roj Frum (koji je bio prvi pomoćnik sekretara, a zatim postao sekretar Propovjedničkog udruženja GK do 1950.) je zamoljen da predstavi studije o Svetom Duhu na sjednici Generalne konferencije u Milvokiju. Pripremajući se za svoje studije, Frum je išao po knjige koje su napisali autori izvan naše vjere (otišao je u Vavilon po svoj materijal) kako bi referencirao njihove spise jer nije mogao pronaći u spisima vlastite denominacije ono što je bilo u skladu s njegovim planom.

Postepeno se mijenjalo značenje riječi „božansko“, sve dok nije značilo potpuno božansko. Ne znamo kako se to promijenilo, ali trinitarci su koristili izraz „božanstvo“, umjesto „božansko“. (Nekada su božansko i božanstvo značili isto.) Kada Frum koristi riječi „sva punoća Božanstva“, on daje dvije izjave – arijansko ili poluarijansko vjerovanje nije pravo hrišćanstvo, a Trojstvo ima Spasitelja s punim božanstvom.

1926. – Usvojena je radna politika GK (075). Crkva ASD postaje dio evangelističkih crkava. Ova politika kaže: „Prepoznamo svaku

agenciju koja uzdiže Hrista pred ljudima kao dio božanskog plana za evangelizaciju svijeta, i visoko cijenimo hrišćanske muškarce i žene u drugim zajednicama koji se bave pridobijanjem duša za Hrista.“ („Odnos prema drugim društvima“, GC Exco, 1926.) Ovo bi uključivalo jezuitski red. Elen Vajt je upozorila: „Hoće li ova sila, čiji je zapis hiljadu godina umrljan krvlju svetaca, sada biti priznata kao dio Hristove crkve?“ (Velika borba, 1888, str. 571.1) Ovo je prvi „pogrešan korak“ ka ekumenskim ustupcima koji je preduzela GK.

1928 – Umro je starješina Džejms Edson Vajt, sin Džejmisa i Elen Vajt.

1928 – Le Roj Frum je pozvan da predstavi seriju studija o Svetom Duhu na Propovjedničkom institutu Sjevernoameričke unije. Nakon sastanaka Instituta, on kaže: „Ne možete zamisliti kako su me premlatili neki stari ljudi jer sam pritiskao ličnost Svetog Duha kao treće osobe Božanstva.“ (Pismo LeRoya Frooma dr Ottu H. Christensonu, 27. oktobar 1960.) Elen Vajt je takođe koristila termin „treća osoba Božanstva“, ali sa veoma različitim konotacijama.

1928 – Le Roj Frum, osnivač časopisa *Ministry*, počinje promovirati Američku revidiranu standardnu verziju Biblije i snižava Bibliju kralja Džejmisa na netačan i staromodan status. On obilazi SAD promovišući Nedjeljno Trojstvo adventističkim propovjednicima i piše knjigu *Dolazak Utješitelja*.

1928 – *Dolazak utješitelja*, knjiga Le Roja Fruma koja se zalaže za Trojstvo, objavljena je na hitan zahtjev stotina propovjednika koji su ga čuli kako govori. U knjizi snažno naglašava ličnost Duha Svetoga kao odvojenog bića od Oca i Sina. Knjiga sadrži mnogo citata iz Duha prorokstva, ali tumačenje je potpuno drugačije od učenja pionira. Više o Frumu [OVDJE](#).

1928 – V.V. Preskot, koji je školovan na sekularnom koledžu Dartmouth, piše jedanaest članaka u *Znacima vremena* dokumentujući dokaz nedjeljnih učenjaka o inferiornosti Biblije kralja Džejmisa. Biblija pionira je pod napadom i zamjenjuju je moderne korumpirane

verzije.

1928 – Rukovodstvo Generalne konferencije usvaja Američku revidiranu verziju Biblije, koja je inspirisana jezuitima iz Rima, iznad Autorizovane Biblije pionira KJV. Ova verzija dolazi od naučnika koji se oslanjaju na dva rukopisa, Vatikanske i Sinajske (Konstantinove državne Biblije). Ovo je drugi „pogrešan korak“ ka ekumenizmu. Ovaj korak je sada moguć sa odlaskom poslednjeg pionira.

1929 – Zacjeljenje smrtonosne rane papstva. Lateranski sporazum potpisan između Italije i Vatikana, kojim se rješava „rimsko pitanje“. Italija sada priznaje državu Vatikan kao nezavisnu državu i pristaje da Crkvi da finansijsku kompenzaciju za gubitak Papske države.

1929 – A.T. Robinson piše članak „Jedan Bog i jedan posrednik“ za *Pregled i Glasnik*, citirajući 1. Kor. 15:28, ostavljajući utisak da je jedini Bog samo Otac.

1930 – Generalna konferencija glasa za objavljivanje Crkvenog priručnika. Sjednica GK 1883. je izglasala NE. Takođe su odlučili da je vrijeme za novu izjavu o Osnovnim vjerovanjima. Ovo je treći „pogrešan korak“ ka ekumenizmu. Stavovi su se sada promijenili i postali liberalniji. Teološke rane su „zacijelile“. Poslednji od pionira je umro i njihovi glasovi se više ne čuju. Rukovodstvo želi promijeniti stare doktrine ASD o (1) konačnom pomirenju na nebu, (2) Hristovoj ljudskoj prirodi, (3) mjestu Svetog pisma i proroštva u crkvi i (4) doktrini Trojstva kao podučavaju evangelici. Elen Vajt upozorava: „Ni u kom pogledu Božje djelo ne može biti ograničeno ljudskim ograničenjima. Mnogi od ambicioznih planova i politika koje su napravljene nisu odobrene od Njega.“ (1MR 245)

1930 – Objavljena je knjiga *Naša autorizovana Biblija* autora B.G. Vilkinsona, koja dokumentuje poreklo i istoriju Biblije kralja Džejmsa. Generalna konferencija pokušava da ukine knjigu i Vilkinson piše drugu knjigu u odbranu svog stava, *Odgovori na prigovore na Našu autorizovanu Bibliju potvrđeni*.

1931 – Crkvene vođe u Africi traže „izjavu“ koja će „pomoći

boljem razumijevanju našeg djela“. (Uvod u 27 Osnovnih vjerovanja) Kao odgovor na taj zahtjev, odgovarajuća Izjava o vjeri nalazi se u Godišnjaku iz 1931. godine.

1931 – Godišnjak sa novom Izjavom o vjerovanjima objavljen je bez glasanja i ovlaštenja. Predsjednik GK C.H. Votson dobija ovlaštenje da izabere odbor od četiri čovjeka čiji je član, da pripremi izjavu za objavljivanje u Godišnjaku. Njih četvorica su pomoćni sekretar GK M.E. Kern, urednik *Pregleda* F.M. Vilkoš, menadžer *Pregleda i Glasnika* E.R. Palmer i predsjednik GK C.H. Votson. Frensis Mek Lelan Vilkoš, urednik *Pregleda i Glasnika* 33 godine, sam piše novu Izjavu o vjerovanjima sa 22 osnovna vjerovanja uz odobrenje odbora i prosleđuje je Edsonu Rodžersu (GK statističar od 1903-1941) koji je postavlja u Godišnjaku iz 1931. Le Roj Frum će kasnije tvrditi da postoji konsenzus jer se niko nije žalio. On propušta da pomene da crkva nije znala za ovu akciju. Predsjednik Votson zna, ali ne želi preduzeti zvanične mjere. Stoga se Izjava o vjerovanjima ne dodaje odobrenjem GK, već „zajedničkim pristankom“ i „prihvata se bez osporavanja“. (From, *Movement of Destiny*, p. 414)

Kliknite [OVDJE](#) da vidite cijeli godišnjak (Za izjavu o vjerovanjima pogledajte str. 377 do 380)

Prva dva fundamentalna principa Džejmisa Vajta/Urije Smita (1872/1874/1889-1914 Godišnjaci) djelimično navode: „1. Da postoji jedan Bog,... svuda prisutan od strane Njegovog predstavnika, Svetog Duha. 2. Da postoji jedan Gospod Isus Hrist, Sin Vječnog Oca... da je uzeo na sebe prirodu Abramovog sjemena za iskupljenje naše pale rase...“ Godišnjak iz 1931. sada kaže: „Da se Božanstvo, ili Trojstvo, sastoji od Vječnog Oca,... Gospoda Isusa Hrista, Sina Vječnog Oca,... Duha Svetoga, trećeg lica Božanstva...“ (str. 377)

Tačke koje su u potpunosti uklonjene iz temeljnih principa 1872/1874/1889 uključuju: Proroštvo kao dio Božjeg otkrivenja čovjeku, svjetska istorija ispunjava biblijsko proroštvo, a papstvo (čovjek grijeha) promijenilo je subotu.

Pionirski pogled na Hristovu ljudsku prirodu posle pada promijenjen je u ljudsku prirodu prije pada, Hristovo djelo konačnog pomirenja u Svetinji nad svetinjama od 1844. je izostavljeno i sada zamijenjeno pomirenjem koje se dovršava na krstu i Hristos sada živi da se zauzima za nas, a čišćenje svetinje koje uključuje rad brisanja grijeha sada je zamijenjeno samo djelom presude.

Sada Crkva ASD ima novu izjavu o Trojstvu, novog Hrista s nepalom ljudskom prirodom umjesto pale (ali ne iskvarene) ljudske prirode, i novo konačno pomirenje koje je završeno na krstu, a ne u Najsvetijem mjestu na nebu. Ove doktrinarne promjene dovode Crkvu ASD u sklad sa crkvama koje drže nedjelju u Vavilonu i omogućavaju ekumenske veze s drugim denominacijama. Da bi se potkrijepile ove nove otpadničke doktrine, prihvaćena je nova Biblija, Američka revidirana verzija (sada odobrena od strane papstva).

1931 – F.M. Vilkoš objavljuje članak u *Pregledu i Glasniku* pod nazivom „Hristos je sami Bog“ u kojem kaže: „Prepoznamo božansko Trojstvo, Oca, Sina i Svetog Duha – svako ima posebnu i odvojenu ličnost, ali jedno po prirodi i namjeri, tako spojeni u ovoj beskonačnoj zajednici da apostol Jakov o njima govori kao o ‘jednom Bogu’. Jakov 2:19. OVO BOŽANSKO JEDINSTVO JE SLIČNO JEDINSTVU KOJE POSTOJI IZMEĐU HRISTA I VJERNIKA, I IZMEĐU RAZLIČITIH VJERNIKA U NJIHOVOM ZAJEDNIŠTVU U HRISTU I-SUSU.“ ([Review and Herald, October 29 1931 pg. 3, ‘Christ is Very God’](#)) Ovo je veoma važno. Ovo objašnjava KAKO je ASD 1930-ih shvatala „božansko Trojstvo“.

Do 1931. godine, časopisi, traktati i knjige su objavljeni „o ‘Tri Ličnosti’ Božanstva, vječnom postojanju i potpunom Hristovom Božanstvu i ličnosti Svetog Duha“ od strane Le Roja Fruma (Pokret sudbine, str. 418).

1932 – Objavljen je prvi Crkveni priručnik, sa 22 člana Osnovnih vjerovanja, uprkos prigovoru Dž.I. Batlera da postoji Crkveni priručnik iz 1883. (RH, 20. novembar). Sada crkva po prvi put ima službeno

vjerovanje. Džejms Vajt je 1861. godine upozorio: „Stvaranje kreda je postavljanje uloga i sprječavanje puta ka svakom budućem napretku. Oni praktično kažu da Gospod ne smije učiniti ništa dalje od onoga što je označeno u kedu. Vjerovanje i [duhovni] darovi su stoga u direktnoj suprotnosti jedni s drugima... Biblija je naša vjera. Odbacujemo sve u obliku ljudske vjere.“ (RH, 8. oktobar 1861.) Kliknite [OVDJE](#) da vidite ili preuzmete Crkveni priručnik iz 1932. godine.

1935 – Umro je Artur Grosvenor Daniels, jedan od ključnih ljudi u otpadništvu.

1935 – Pismo H.V. Kara Viliju Vajtu u kojem se pita o prirodi Svetog Duha koju promovišu neki od vođa kao još jednoj odvojenoj osobi od Oca i Sina. Elen Vajt objašnjavajući da je Božji i Hristov Duh (Duh sveti) božanska personalnost počinje da se izobličava u „nekog drugog“ mimo Hrista Utješitelja. Dio odgovora Vilija Vajta glasi: „Izjave i argumenti nekih naših propovjednika u njihovom nastojanju da dokažu da je Sveti Duh bio individua, kao što su Bog, Otac i Hrist, vječni Sin, zbunile su me, a ponekad me i rastužile. Jedan popularni učitelj je rekao ‘možemo ga smatrati (Svetog Duha) momkom koji je ovdje dolje i upravlja stvarima.“ (Letter Willie White, April 30, 1935)

1936 – Odbor za Subotnu školu Generalne konferencije objavljuje seriju lekcija subotne škole (počevši od 4. kvartala 1936. do 2. kvartala 1938. za crkvu koja ima za cilj da pokaže svijetu šta Adventisti sedmog dana službeno vjeruju i navodno da pokažu da crkva još uvijek podržava stav adventističkih pionira o prirodi Boga i Hrista. Šest ljudi, uključujući F.M. Vilkoksa i M.E. Kerna, izglasao je komitet GK krajem 1935. da sjede u Odboru za lekcije odjela subotne škole kada sastavljaju studije o osnovnim biblijskim doktrinama. Studije primjenjuju trinitarni jezik na netrinitarno vjerovanje, u stvari ga suptilno reinterpreterajući u trinitarnim terminima. U trećoj sedmici 4. kvartala 1936. u lekciji pod naslovom „Božanstvo“, riječ Trojstvo se koristi dva puta, jednom kao naslov i jednom kao podnaslov. Pod naslovom „Trojstvo“ navode da su „tri sile djelovale u djelu stvaranja“ i da se „ime Bog koristi za Oca,

Sina i Duha – neka vrsta nebeskog porodičnog imena. Ovo troje čine Božanstvo.“ Zatim pod naslovom „Jedinstvo Božanstva“ navode: „Otac je u Sinu, a Sin je u Ocu. Duh je ‘Duh Božji’ i ‘Duh Hristov’. Stoga svo troje žive zajedno, i to troje je jedno.“ (Lekcija 3, str.10) Jedini drugi put kada se riječ Trojstvo ponovo pominje je u lekciji 10, koja kaže: „Pošto se božansko Trojstvo sastoji od tri osobe, uspostavljen je lični odnos između Božanstva i krštenog.“ (5. decembar, str. 31) O riječi Trojstvo se ne kaže ništa drugo, a fraza „doktrina o Trojstvu“ se ne koristi, ali se nagovještaji o tome suptilno prenose. U ovom trenutku, začeto vjerovanje se još uvijek nije potpuno odvojilo od službenog vjerovanja. Potrebno je vrijeme i smrt da se to promijeni u vjerovanje koje podržava lažnu tvrdnju da Hrist nije mogao biti rođen, a ipak biti u potpunosti božanski u svom prethodnom postojanju. Elen Vajt je vjerovala da je Hrist zaista rođen i još uvijek istinski Bog, jer je 1905. rekla: „Gospod Isus Hrist, jedinorođeni Sin Očev, je zaista Bog u beskonačnosti, ali ne u ličnosti.“ (Manuscript 116, Dec. 19, 1905.) Lekcija iz 4. četvrtine zaključuje u vezi s Hristovom pre-egzistencijom da „On, dakle, nije bio dio stvorenja, već je bio ‘rođen od Oca’ u danima vječnosti, i bio je sam Bog.“ (Lekcija 4, str. 13) U dijelu koji se odnosi na Hristovo božanstvo, lekcija ispravno prepoznaje da je Hrist kao rođeni Sin naslijedio Božje ime i stoga se s pravom može nazvati Bogom. Dakle, čini se da čak 1936. spisi Elen Vajt zapravo nisu promijenili vjerovanja crkve o pre-egzistenciji Hrista kao istinski božanski rođenog Sina Božjeg, suprotno kasnijim tvrdnjama koje jesu. Takođe u ovom trenutku, Sveti Duh se još uvijek službeno ne smatra božanskom osobom baš kao što su Bog i Hrist osobe. U lekciji se navodi: „Stoga Otac šalje Duha u ime Sina, odnosno kao predstavnika Sina. Duh ‘izlazi od Oca’ da vrši svoj posao na zemlji... Otuda Otac šalje Duha, i Sin šalje Duha. Sin govori ono što Mu Otac daje da govori, a Duh govori ono što Mu Sin daje da govori. Duh je i Duh Božji i Duh Hristov...“ (Lekcija 3, str. 11) Kliknite [OVDE](#) da vidite originalnu lekciju subotne škole iz 1936. godine.

1936 – Bendžamin Vilkinson odgovara na pismo dr T.S. Tetersona u kojem kaže: „Odgovarajući na vaše pismo od 13. oktobra u vezi s doktrinom o Trojstvu, reći ću da adventisti ne prihvataju, niti su nikada prihvatili mračnu, misterioznu, katoličku doktrinu o Trojstvu.“ (vidi [link](#))

1937 – Umro Vili K. Vajt, sin Džejmsa i Elen Vajt.

1939 – V.V. Preskot drži propovijed u crkvi Takoma Park, gdje kaže da je Sveto pismo „jasno impliciralo doktrinu o Trojstvu... Postoje tri osobe u Božanstvu, ali one su tako tajanstveno i neraskidivo povezane jedna s drugom, da je prisustvo jednog ekvivalentno prisustvu drugog.“ Starješina Džadson S. Vošburn protestuje protiv onoga što čuje i vidi da se događa u crkvi ono što je napisao u pismu predsjedniku GK J.L. Mek Elhaniju protiv doktrine o Trojstvu. Predsjednik konferencije ga je proslijedio 32 propovjednika.

1941 – Komitet Generalne konferencije glasa da Izjava o vjerovanjima bude dostupna u obliku letaka i službeno objavljena kao prihvaćena Izjava o vjeri. Komitet također odobrava jednoobrazni ‘krštenički zavjet’ ili ‘zavjet’ u obliku sertifikata, na osnovu sada opšteprihvaćene deklaracije o Osnovnim vjerovanjima iz 1931. (sjednica GK u San Francisku) Krštenički zavjet u trinitarskim terminima formulišu 13 ljudi predvođenih Preskotom. Oca nazivaju prvim licem, Isusa drugim licem, a Duha Svetoga trećom licem. Riječ Trojstvo se ne koristi.

1941-44 – Konferencija prikuplja nazad primjerke pjesmarica „Hristos u pjesmi“ i „Himne i melodije“ za spaljivanje kako bi ih zamijenila nova crkvena pjesmarica s trinitarskim uticajem. Ovo se izvodi pod klinkom Roja Alana Andersona.

1943 – Džon Harvi Kelog umire, nakon što je mnoge zaveo na svoju jeres.

1944 – Komisija je uklonila svih 18 netrinitarnih izjava iz knjige Urije Smita *Misli o Danilu i Otkrivenju* u pokušaju da se prikrije istorija. Oni eliminišu svaki dio koji kaže da je Hristos rođen od Oca. V.V. Preskot i drugi mijenjaju značenje „svakodnevne žrtve“ u poruci 2300 dana. Promjene su također napravljene u knjigama Duha proroštva, kao

što su mala slova promijenjena u velika slova za Treće Lice.

1944 – U knjizi [Pobjedonosna istina](#) Bendžamina G. Vilkinsona, objavljena je iscrpna studija o istoriji Božje crkve u pustinji. Sadrži snažne izjave protiv doktrine Trojstva. Le Roj Frum je ljut i naređuje uništavanje originalnih ofset ploča kako se knjiga ne bi mogla ponovo štampati.

1944 – Umro Vilijam Voren Preskot, jedan od ključnih ljudi u otpadništvu.

1945 – Le Roj Frum objavljuje kompilaciju citata Elen Vajt u časopisu *Ministry* da bi dao povjerenje u „Hristovu vječnost“. Njeno razumijevanje ove upotrebe bilo je daleko drugačije od njegovog.

1946 – Rukovodstvo ponovo poziva odbor od četiri osobe da se izjasni o službenim vjerovanjima. Međutim, ponovo ga je pojedinačno napisao F.M. Vilkoeks kroz izjavu o vjerovanjima o Trojstvu, koju je on prvobitno napisao 1931. godine i neslužbeno stavio u Godišnjak.

1946 – Kompilaciju *Evangelizam* uz pažljivu, proračunatu upotrebu određenih izjava Elen Vajt, od kojih mnoge nisu ni dovršene rečenice, da bi se stvorila slika da je ona navodno bila trinitarac, uradili su Le Roj Frum, Roj Alan Anderson i gospođica Louise C. Kleuser uz ohrabrenje starješine Bransona (1966 Froom Letters). S namjerom da obmane, Frum stavlja ove citate Elen Vajt u svojoj knjizi *Evangelizam* pod naslovom „Pogrešne predstave o Božanstvu“ gdje je rekla „treća osoba“, „tri velike sile“ i „Nebeski trio“ itd. Kada se čitaju izjave pod takvim naslovom, daje se suptilna poruka. Ali sve ovo se zapravo odnosi na Hristovog Duha, a ne na neko drugo biće. Tako je Frum na kraju uspio odvesti cijelu Adventističku crkvu na krivi put jer ljudi ne odvajaju vrijeme da istraže šta je još Elen Vajt napisala o ovim temama. Oni samo uzimaju ono što im poture vođe kao da su hipnotisani. Frumova knjiga je uvjerala mnoge ne-trinitarce u Kolumbijskoj uniji da „odlože oružje“ i postanu trinitarci.

1946 – Zasjedanje Generalne konferencije izglasava da sve dalje revizije Crkvenog priručnika moraju unaprijed biti odobrene od strane

GK na svjetskom zasjedanju.

1946 – Generalna konferencija, nakon što je bila uslovljena 27 godina (i nova generacija članova koja je došla u crkvu tokom tih 27 godina koja nije znala ništa osim Trojstva), glasa za zvanično zadržavanje Kršteničkog zavjeta iz 1931. godine. Zatim glasaju da „promjene u zavjetu krštenja mogu izvršiti samo delegati Generalne konferencije na službenoj sjednici.“ (Pokret sudbine, str. 422) Trojstvo je sada zaštićeno neophodnošću čitavog crkvenog glasanja na sjednici. Svi službenici i svjetsko članstvo sada vjeruju da je Trojstvo istinito.

1947 – Čarls S. Longejkr piše rad #17 „Hristovo Božanstvo“, pojašnjavajući prvobitni stav crkve ASD o božanstvu – netrinitistički članak, podnoseći ga na raspravu u *Bible Research Fellowship*. Ovo je bio posljednji značajniji otpor koji je ostao u crkvi u narednim decenijama.

1948 – U Amsterdamu je zvanično osnovan Svjetski savjet crkava.

1949 – D.E. Rebok revidira *Biblijska čitanja za domaći krug* u pokušaju da ukloni sve netrinitarske, arijanske ili poluarijanske izjave. Roj Alan Anderson je takođe imao svoj uticaj na to.

1950 – Umro Herbert Kamden Lejsi, jedan od ključnih ljudi u otpadništvu.

1950. – Starješine R.J. Viland i D.K. Šort pišu tezu za GK pod naslovom „Preispitivanje 1888.“ Ovo je na kraju odbačeno sa tekućim diskusijama sve do 1961. Ovo je bio jedan oblik korekcije za crkvu kroz samoispitivanje i vraćanje istini.

1951 – Objavljen je Crkveni priručnik koji podržava trinitarna osjećanja i u Osnovnim vjerovanjima i u Kršteničkim zavjetima. Jedna stvar koju treba uzeti u obzir je da iako je izraz „trojstvo“ ili „božanstvo“ definisano kao da se sastoji od Oca, Isusa i Svetog Duha, 3 Osobe (Otac, Isus, Sveti Duh) nisu nužno definisane kao „Jedan Bog“ u Bibliji kakvi su sada. Štaviše, dok se čini da „doktrinarno uputstvo za kandidata za krštenje“ svakako potvrđuje trinitarsku poziciju Crkve tokom tog vremena, zavjeti krštenja, 1 i 2 ne ostaju tako eksplicitno trinitarni (3 Boga = 1 Bog) sve dok nisu bili izmijenjeni u Crkvenom priručniku iz 1990.

Kliknite [OVDJE](#) da pogledate ili preuzmete Crkveni priručnik iz 1951.

1952 – Knjiga pod nazivom *Principi života* zaštićena je autorskim pravima, a štampana je 1956. Školska djeca su je koristila kao svoju knjigu učenja Biblijskih doktrina. Jedan paragraf kaže: „Dok su Bog Otac, Bog Sin i Sveti Duh tri odvojena i različita bića, ipak su ‘jedno po prirodi, karakteru, namjeri’ (PP34.1), radeći u tako bliskom odnosu kao da su jedan.“ (Principi života, str.28)

1955 – Smrt starješine Džadsona S. Vošburna, jedne od poslednjih karika koji povezuju istinu.

1955-56 – Održavaju se evangelističke konferencije između Generalne konferencije (koju predstavljaju Frum, Anderson, Rid i Unruh) i Valtera Martina i Donalda Barnhausa, urednika časopisa *Eternity*. Da li su adventisti kult? To je bilo pitanje evangelista. Doktrina o Trojstvu jedno je od prvih pitanja o kojima se raspravlja. Napravljeni su ustupci pomirenju i Hristovoj ljudskosti. Hristova priroda je promijenjena u Adamovu prirodu prije pada. Učenje o pomirenju je promijenjeno u „dovršeno na krstu“, umjesto „započeto na krstu“. Ove promjene zahtijevale su protestantske denominacije da bi crkva ASD bila klasifikovana kao evangelička hrišćanska crkva umjesto kao kult ili sekta. To je bilo pokoravanje kćerima bludnice u strahu da ne budu označeni kao kult, i odbacivanje spise Duha proročanstva jer ne odražavaju adventističku teologiju. Ali ranije su adventisti godinama bili označeni kao kult jer su se njihova vjerovanja izdvajala od ostatka protestantizma. Elen Vajt je 1894. godine upozorila da se ne premošćuje jaz koji dijeli Božju djecu od djece tame. Ali vođstvo se na to nije obaziralo.

Donald Barnhaus piše u svom časopisu *Eternity*: „Odmah je uočeno da adventisti snažno poriču određene doktrinarne pozicije koje su im ranije pripisivane... Adventisti izričito odbacuju bilo kakva učenja propovjednika ili pripadnika njihove vjere koji su vjerovali, objavili i napisali bilo koju stvar koja bi ih svrstala među arijance.“ (*Eternity*, Septembar, 1956.)

1957 – *Pitanja o doktrini* su objavljena nakon tih sastanaka –

protrinitarska knjiga koju su napisali Le Roj Edvin Frum, V.E. Rid, R.A. Anderson i T.E. Unruh. Ovo je da se crkva ASD uskladi sa protestantskim i evangelističkim svijetom, da bude prihvaćena kako ne bi bili etiketirani kao „kult“.

1957 – Crkva proglašava jedinstvo sa palim protestantskim denominacijama. „Mi smo jedno s našim su-hrišćanskim denominacijskim grupama u velikim osnovama vjere koja je jednom predata svetima.“ (Pitanja o doktrini, str.32)

1957 – Crkva ASD se pridružuje CWC – Hrišćanskim svjetskim zajednicama.

1958 – Smrt Čarlsa S. Longejkra, pobornika vjerskih sloboda, autora koji se zalagao za prvobitne pionirske poglede unutar adventizma.

1962. – Počinje da se održava Drugi vatikanski sabor, koji je zaključen 1965. Rimska crkva se repozicionira u odnosu na savremeni svijet. U Katoličkoj crkvi dešavaju se velike promjene, ali namjera ostaje ista. Poslednja faza je postavljena da Kontrareformacija Jezuitskog reda preuzme sve protestantske crkve.

1962 – Svjetski savez crkava inkorporira doktrinu o Trojstvu kao preduslov za članstvo i postaje najvažnija ekumenska organizacija.

1962 – Godišnjak iz 1962. ponovo štampa Izjavu o vjeri u suštinski istom obliku u kojem se prvi put pojavila 1931.

1965 – Bernard Seton poziva Generalnu konferenciju da revidira Osnovna vjerovanja. Nekoliko vođa upravo je otputovalo u Ženevu u Švajcarsku kako bi započeli pregovore za bliže kontakte sa sjedištem Svjetskog savjet crkava.

1965 – Bert Beverli Bič postaje ekumenska veza ASD sa drugim denominacijama.

1968 – Umro je starješina dr Bendžamin G. Vilkinson, nakon 76 godina aktivne crkvene službe. Ovaj pionir adventizma je sve do svoje smrti govorio protiv nove doktrine o Trojstvu.

1968 – Upsala, Švedska – Svjetski savjet crkava prima u punopravno članstvo predstavnike crkava nečlanica, među kojima je i Crkva

adventista sedmog dana. Objavljeno 12. jula u novinama *New York Times*.

1970 – Bert B. Bič je izabran za generalnog sekretara godišnje konferencije sekretara svjetskih hrišćanskih zajednica, koja predstavlja oko dvije milijarde hrišćana i pokriva više crkava od bilo koje druge organizacije. Na toj funkciji će ostati do 2003.

1971 – Objavljena je knjiga *Pokret sudbine* Le Roja Fruma. Frum priznaje izmjene napravljene od 1931. u „standardnim djelima“ kako bi ispravio „pogrešne poglede na Božanstvo“ kako bi ih učinio trinitarskim. Njegov istorijski izveštaj kaže: „Počeli smo kao polu-arijanci, ali smo se stalno uzdizali da bismo postali snažan Pokret, sposoban da zauzme svoje mjesto među glavnim protestantskim denominacijama. Zajedno s njima mi svim srcem ispovijedamo doktrinu hrišćanskog svijeta o Trojstvu i punom Hristovom božanstvu.“ On takođe priznaje i druga nedjela koja uključuju odlazak kod autora koji slave nedjelju radi svog materijala koji je uključen u njegovu knjigu *Dolazak utješitelja* koja je objavljena 1928. (Pokret sudbine, str. 322, 422)

Principi i odredbe adventizma izmijenjeni su u knjigama *Adventisti sedmog dana odgovaraju*, *Pitanja o doktrini* i *Pokret sudbine*. „Božanske ličnosti“, pionirski adventistički stav o Hristovoj ljudskoj prirodi, takođe su promijenjeni i izostavljeni u publikacijama ASD.

1973 – Bert B. Bič, sekretar Odjeljenja za sjevernu Evropu – zapadnu Afriku, i kompanija započinju društveni inženjering prihvatanja da budemo jedno sa svijetom u pridruživanju Svjetskom savjetu crkava. On je koautor knjige sa Lukasom Višerom, sekretarom WCC-a, pod naslovom „Toliko zajedničkog između Svjetskog savjeta crkava i Crkve adventista sedmog dana“, koju je objavio WCC, Ženeva, Švajcarska, 1973., izjavivši: „Crkve članice Svjetskog savjeta crkava i adventisti sedmog dana slažu se oko osnovnih članova hrišćanske vjere kako su izložena u tri drevna simbola [vjerovanja] (Apostolicum, Nicaeno-Constantinopolitum, Athanasium). Ovaj sporazum dolazi do izražaja u bezuslovnom prihvatanju doktrine o Trojstvu i dvije prirode.“

(So Much in Common, str. 40) Elen Vajt je upozorila da je „ozbiljna greška onih koji su djeca Božja da pokušavaju da premoste jaz koji ih dijeli od djece tame popuštanjem principa, kompromitujući istinu.“ (BEcho, 9. april 1894, par. 6)

1974 – Smrt Le Roja Fruma, jednog od ključnih ljudi u otpadničtvu.

1974 – Transkript Biblijske konferencije iz 1919. otkrili su Don Jost i Don Mansel u arhivu GK.

1975 – Na zahtjev odbora Walla Walla Valley Akademije štampan je netrinitistički rad Edvarda Edstroma u obliku knjige pod nazivom *Ljudski duh – božanski duh*. Edstromova vjera u Trojstvo bila je dovedena u pitanje 1954. godine kada su se kolege pastori i radnici u Centralnoj Africi suočili s muslimanima „koji su priznavali JEDNOG Boga Alaha, dok se činilo da hrišćanstvo ima TRI odvojena, različita boga koji su se zvali JEDAN.“ (Human Spirit – Divine Spirit, Introd. iv)

1976 – Nil Vilson, predsjednik Sjevernoameričke divizije ASD, daje ovu izjavu pod zakletvom u pravnom slučaju Silver-Tobler koji uključuje Crkvu adventista sedmog dana: „Iako je istina da je postojao period u životu crkve Adventista sedmog dana kada je Adventistička crkva zauzela izrazito antirimokatoličko gledište, a termin hijerarhija je korišten u pežorativnom smislu za označavanje papskog oblika crkvenog upravljanja, taj stav Crkve nije bio ništa drugo nego manifestacija široko rasprostranjenog anti-papstva među konzervativnim protestantskim denominacijama u ranom dijelu ovog vijeka i u drugom dijelu prošlog, a koje je sada odloženo na istorijsko smeće što se tiče Crkve adventista sedmog dana.“ (Merikay McLeod lawsuit, p. 4, footnote #2, Docket Entry #84: EEOC vs PPPA C-74-2025 CB, Izjava pod zakletvom od 6. februara 1976.) Elen Vajt je upozorila 1894. godine: „Crkva koja smanjuje distancu između sebe i papstva je otpadnička crkva.“ (ST, 19. februar 1894.)

1977 – Papa Pavle VI nagrađuje Berta B. Biča za njegovu knjigu sa privatnom audijencijom u Vatikanu. Bič poklanja papi knjigu i zlatni

medaljon koji potvrđuje prijateljstvo Crkve ASD sa Vatikanom. „Medaljon je ugravirani svjedok važnosti Deset zapovijesti. Dok su druge zapovijesti predstavljene jednostavno kao rimski brojevi, riječi četvrte – ‘Sjećajte se dana subotnog da ga svetkujete’ – su ispisane.“ (W.D Eva, *Adventist Review*, “Book, Medallion Presented to Pope”, August 11, 1977, (849) p.23) Međutim, sedmi dan je uklonjen iz teksta i citiran na isti način kao što je citiran u bilo kojem rimokatoličkom katekizmu. Ovo je bio jeftini trik za naivno članstvo da povjeruju kako „subotari“ svjedoče i samom papi. Bič predstavlja svjetsku Crkvu adventista sedmog dana u intervjuu za Vatikan u kojem se papa pominje kao „Sveti otac“, dok je Elen Vajt jasno upozorila: „Bog ne smatra papu ništa više od čovjeka koji djeluje u našem svijetu u ulozi čovjeka grijeha, koji u svojim tvrdnjama predstavlja onu moć i autoritet koju je Sotona zahtijevao na nebeskim dvorovima.“ (5MR 102)

1979 – V. Dankan Eva i Bernard Seton rade iza kulisa na promovisanju plana za usvajanje nove Izjave o osnovnim vjerovanjima. Revizioni nacrt se šalje „teolozima“ na Univerzitetu Andrews kako bi ga pripremili za udarno vrijeme na Svjetskoj sjednici u aprilu 1980. Još 1946. godine komisija je izdala akt zbog kojeg je bilo gotovo nemoguće promijeniti bilo koju izjavu o vjerovanju. Ali ta prepreka je savladana i sada se ide naprijed.

1980 – Svjetska Generalna konferencija na sjednici (Dalas, Teksas), zvanično glasa za prihvatanje doktrine Trojstva, kao dijela 27 osnovnih vjerovanja adventista sedmog dana.

Objavljeno je izdanje *Adventist Review* od 23. aprila 1980. sa detaljima o raspravama oko formulacije novih Osnovnih vjerovanja.

„NIL C. VILSON: Već neko vrijeme razmišljamo o preciziranju naše izjave o osnovnim vjerovanjima. Mislim da taj dokument imate u rukama. Nema sumnje da ste nešto naučili i malo se molili. Čuli smo razne zanimljive glasine. Neki, kako se kaže, shvataju da crkvene vođe žele potpuno uništiti temelje crkve i postaviti crkvu na kurs koji bi bio nebiblijski, suprotan tradiciji prošlosti i istorijskom adventizmu. Moje

kolege delegati, ne postoji ništa što je dalje od istine. Takođe smo čuli da ćemo svaki put kada dotaknemo Izjavu o osnovnim vjerovanjima uvesti Omegu, konačnu zbrku teoloških i doktrinarnih pozicija Crkve adventista sedmog dana. Predlažem vam da je i ovo vrlo nesretna izjava.“ – Izvod iz *Adventist Review*, 23. aprila 1980. – Sedmi radni sastanak, pedeset i treća sesija Generalne konferencije, 21. april 1980., 15:15

Vilson nastavlja:

„Ima i drugih koji misle da znaju zašto se to radi. Vjeruju da se priprema kao klub da se nekoga bije po glavi, da se pokuša uvući ljude u uski koncept teologije, ne ostavljajući priliku za individualno tumačenje proročanstava, ili bilo kakve individualne poglede na teologiju ili određene oblasti doktrina. Ovo je takođe žalosno, jer to nikada nije bila i nije namjera nijedne studije koja je data Izjavi o osnovnim vjerovanjima. Neki akademici, teolozi i drugi izrazili su bojazan da se ova izjava razvija kako bi ih crkva suočila sa kontrolnom listom kako bi se utvrdilo da li treba da budu diskvalifikovani da predaju na nekoj od naših visokoškolskih ustanova. Veoma je, veoma tragično kada se ovakve glasine počnu razvijati.“ – Ibid.

Kliknite [ovdje](#) za cijelo izdanje: *Adventist Review*, 23. april 1980. (Bilten Generalne konferencije br. 5)

Zvanično odobravajući doktrinu o Trojstvu kao temeljno vjerovanje adventista sedmog dana, denominacija je javno objavila svijetu da slijedi stopama kćeri (palih crkava) majku bludnicu (rimokatoličku crkvu) čije centralna doktrina je Trojstvo.

1980 – Bivši jezuitski sveštenik Alberto Rivera izjavljuje da su „sve glavne crkve preuzete (pod kontrolom Rima) do 1980.“ (Secret Terrorists, p. 108)

1981 – Nil C. Wilson, sada predsjednik Generalne konferencije, objavljuje da je Crkva službeno usvojila doktrinu o Trojstvu, koja je sada broj 2 u 27 osnovnih vjerovanja Crkve. On izjavljuje pred Crkvom adventista sedmog dana da: „...postoji još jedna univerzalna i istinski

katolička organizacija, Crkva adventista sedmog dana.“ (*Adventist Review*, 5. mart 1981, str. 3)

1981 – *Adventist Review* 7-30-1981 [Specijalno izdanje o biblijskim doktrinama](#) – Doktrina o Trojstvu je objašnjena godinu dana nakon što je izglasana kao zvanična doktrina (što je bilo 1980.). Tu se navodi: „Iako nijedan odlomak iz Svetih pisama ne navodi formalno doktrinu o Trojstvu, biblijski pisci je pretpostavljaju kao činjenicu i spominju je nekoliko puta... Samo vjerom možemo prihvatiti postojanje Trojstva.“ (str. 4) „Koncept Trojstva, odnosno ideja da su troje jedno, nije eksplicitno izrečena već samo pretpostavljena.“ – (Fernando L. Kanale, Priručnik za teologiju adventista sedmog dana, Enciklopedija adventista sedmog dana, tom 12, str. 138, ‘Doktrina o Bogu’)

1984 – Krštenički zavjet je ponovo preformatizovan – za Trojstvo.

1985 – Nova pjesmarica ASD zamjenjuje stariju crkvenu pjesmaricu iz 1941. Odlučeno je da ima još više pjesama koje se mogu zamijeniti ili izmijeniti kako bi odgovarale novim Osnovnim vjerovanjima iz 1980-ih. Katolički termini se koriste u naslovima i čitanjima koja odgovaraju.

1986 – Zvanična doktrina crkve je navedena u Crkvenom priručniku: „Postoji jedan Bog: Otac, Sin i Duh Sveti, jedinstvo tri suvječne osobe“. – (SDA Church Manual, chapter 2, p. 23. Refer also to the book – Seventh-day Adventists Believe 27 Fundamental Beliefs, “The Trinity”)

1988 – „Adventisti sedmog dana vjeruju“ – objavljena je knjiga 27 osnovnih vjerovanjima (jako trinitarna).

1990 – Krštenički zavjet je revidiran kako bi bio definitivno trinitaran. Pedeset peta sjednica Generalne konferencije, 11. jula 1990., u 14:00 izglasala je reviziju Crkvenog priručnika str. 44, Krštenički zavjet i krštenje, da se čita kako slijedi. Prvi krštenički zavjet Crkvenog priručnika iz 1986. glasi: „1. Vjeruješ li u Boga Oca, u Njegovog Sina Isusa Hrista i u Duha Svetoga?“ Revidirani prvi krštenički zavjet iz 1990. glasi: „1. Vjeruješ li da postoji jedan Bog: Otac, Sin i Sveti Duh,

jedinstvo tri suvječne Ličnosti?“ Kliknite [OVDJE](#) da pogledate ili preuzmete Crkveni priručnik ASD iz 1986. Kliknite [OVDJE](#) za pregled ili preuzimanje originalnog zapisnika GK iz 1990. (pogledajte pdf, str. 37).

1993 – Džordž Najt, profesor i istaknuti teolog ASD, daje ovo zapanjujuće priznanje u časopisu *Ministry*, oktobra 1993.: „Većina osnivača adventizma sedmog dana ne bi mogli danas da se pridruže crkvi kada bi morali da se obavežu na denominacijska osnovna vjerovanja. Tačnije, većina ne bi mogla pristati na vjerovanje broj 2 koje se bavi doktrinom Trojstva.“ U stvarnosti, ovo bi uključivalo SVE osnivače i pionire rane crkve ASD i trebalo bi da bude alarmantno za današnje članove.

1994 – Vilijam Džonson, urednik *Adventist Review*, piše: „Adventistička vjerovanja su se mijenjala tokom godina pod uticajem sadašnje istine. Najviše zapanjuje učenje o Isusu Hristu, našem Spasitelju i Gospodu.“ (Adventist Review, 6. januar 1994.) Dok se smatra da je Hristova pre-egzistencija postojala, božanski rođeno Hristovo sinovstvo, kakvo je držala zvanična svjetska crkva do 1940-ih, poriče se kao „lažna doktrina“ kako to Džonson kaže.

1995 – Svjetsko zasjedanje GK u Utrehtu, Holandija. Zastava Vatikana se nosi kroz dvoranu za sastanke na jedinstven način usred neobično glasnih ovacija.

1996 – Štampan je molitvenik ‘Primićete silu’, u kojem se mijenjaju prorokove riječi. Davne 1899. godine Elen Vajt je napisala: „Zašto se ne bismo poklonili pred prestolom božanske milosti, moleći se da se Božji Duh izlije na nas kao na učenike? Njegovo prisustvo će omekšati naša tvrda srca i ispuniti nas radošću i radošću, pretvarajući nas u kanale blagoslova. Gospod želi da svako od Njegove djece bude bogato vjerom, a ova vjera je plod djelovanja Svetog Duha na umu. Stanuje sa svakom dušom koja će ga primiti, govoreći nepokajanima riječima upozorenja i ukazujući im na Isusa, Jagnje Božje, koje uzima na sebe grijeh svijeta. Prouzrokuje da svjetlost obasja umove onih koji žele da sarađuju s Bogom, dajući im efikasnost i mudrost da obavljaju

Njegovo djelo.“ (Signs of the Times, 27. septembar 1899.) Ako pažljivo pogledate original, vidjećete da je Elen Vajt koristila zamjenicu ‘it’ (to) četiri puta, a jednom ‘its’ kada je govorila o Svetom Duhu. Ali u molitveniku ‘Primićete silu’, str. 59, ‘it’ je promijenjeno u ‘He’ (On) ili ‘His’ (Njegov). (Pogledajte takođe ‘Ye Shall Receive Power’ str. 93, 151, 164, 183, 303, 318, 319, 321, 323, 325, 344 za druge promjene.) Ellen White Estate je od tada opozvala promjene na „it“. Saznajte više [OVDJE](#).

1996 – Merlin Bart piše: „Tokom 1930-ih i dalje su postojale izjave koje podučavaju ‘stari pogled’... To se u velikoj mjeri promijenilo tokom 1940-ih. Četvrto tromjesečje subotne škole 1936. godine je pripremio T.M. Frenč. Frenč je zaključio o Hristovom prethodnom postojanju ovim riječima: ‘On, dakle, nije bio dio stvorenja, već je bio „rođen od Oca“ u danima vječnosti, i bio je sam Bog.’ Čini se da je Frenč miješao Vilkoksova osnovna vjerovanja koja se odnose na Hrista kao ‘samog Boga’ sa ‘starim pogledom’ na ‘rođenog’ Hrista.“ (Merlin D. Burt, Propast poluarijanizma i antitrinitizma u adventističkoj teologiji, 1888-1957, str. 40) Tako je vjerovanje u rođenog Hrista postalo „stari pogled“, dok je nerođeni Hrist sada nova zvanično prihvaćena doktrina.

1997 – Logo ASD je promijenjen sa tri anđela na ekumenske plamenove i krst, umanjujući prepoznatljiv identitet kao učenje porukama tri anđela.

1999 – B.T. Rajs, pastor crkve u Sent Luisu *SDA Northside*, obraća se papi u vatikanskoj misi koja se održava lokalno sa „Papa, Vaša Svetosti, vaša istorijska posjeta Sent Luisu...“

2003 – Džon R. Grac (direktor GK za javne poslove i vjerske slobode od 1995.) izabran je za generalnog sekretara godišnje konferencije sekretara hrišćanskih svjetskih zajednica, nasleđujući Berta B. Biča. Grac je na toj poziciji ostao do 2014.

2003 – *Pitanja o doktrini* ponovo objavljuje i distribuira Univerzitet Andrews – pro-trinitarska, pro-nepala Hristova ljudska priroda.

2005 – Krštenički zavjet je revidiran u Trojstvo i glasi: „Prihvataš

li učenja Biblije kako su izražena u Izjavi o osnovnim vjerovanjima Crkve adventista sedmog dana i da li se zalažeš da ćeš živjeti svoj život Božjom milošću u skladu sa ovim učenjima?“ Po prvi put u adventističkoj historiji, Crkva je svoje članstvo zasnovala na kedu. Prorok nam je rekao 95 godina ranije: „Biblija, i samo Biblija, treba da bude naša vjera.“ (RH, 15. decembra 1885.)

2008 – Za razliku od lekcije subotne škole iz 1936., lekcija iz 2. kvartala 2008. uči da Otac, Sin i Sveti Duh zapravo nisu otac ili sin ili sveti duh, već su tri božanska bića koja samo igraju ove uloge. Evo citata iz lekcije: „Ali zamislite situaciju u kojoj je Biće koje smo upoznali kao Boga Oca došlo da umre za nas, a Onaj koga smo upoznali kao Isusa ostao je nazad na nebu (govorimo u ljudskim terminima da se poentira). Ništa se ne bi promijenilo, osim što bismo svakoga zvali imenom koje sada koristimo za Drugog. To je ono što jednakost u Božanstvu znači.“ (10. aprila 2008., str. 19) Kao što je Dž.N. Endrjus rekao: „Ova doktrina [Trojstvo] uništava ličnost Boga i njegovog Sina Isusa Hrista, našeg Gospoda.“ (RH, 6. marta 1855.)

2012 – Bazu podataka *White Estate* hakovala je anonimna strana poznata kao „SDAnonymous“. Njihova briga je za javni pristup svim dokumentima Elen Vajt i da su oni ograničeni i to je u ovom trenutku javni domen jer bi trebalo da pripadaju narodu. Značenje i kontekst njenih spisa otežava se nemogućnošću sagledavanja svega u cjelini. Haker se zalaže za potpuni digitalizovani pristup svima koji to žele, a ne samo nekolicini privilegovanih ljudi. *White Estate* ga pokušava tužiti za odštetu. Haker prijeti da će objaviti sve spise sestre Vajt. Njihov zahtjev je da *White Estate* to učini kako bi spasili njihov ugled.

2015 – Izvršena je revizija temeljnog vjerovanja #18 koje se odnosi na Dar proroštva. Autoritet Elen Vajt je umanjen. Izrazi kao „Gospodnji glasnik“ i „stalni autoritativni izvor istine“ su uklonjeni. Artur Stele će kasnije reći: „Predloženim promjenama se želi izbjeći utisak da su Elen G. Vajt i Biblija ekvivalentni izvori istine.“

„Nisam polagala nikakva prava, osim da sam UPUĆENA da SAM

GOSPODNI GLASNIK; da me ON POZVAO u mladosti da budem NJEGOV GLASNIK, da primim Njegovu riječ i da dam jasnu i odlučnu poruku u ime Gospoda Isusa. U ranoj mladosti nekoliko puta su me pitali: Jesi li ti prorok? Ja sam uvijek odgovarala: ‘JA SAM GOSPODNI GLASNIK’. Znam da su me mnogi nazivali prorokom, ali ja nisam polagala pravo na ovu titulu. MOJ SPASITELJ ME PROGLASIO SVOJIM GLASNIKOM.“ (Selected Messages, Book 1 [1958], p. 32)

2014 – Ganoune Diop (direktor GK za javne poslove i vjerske slobode od 2011.) izabran je za novog generalnog sekretara na godišnjoj konferenciji sekretara Svjetskih hrišćanskih zajednica.

2015 – Simpozijum o Elen Vajt se održava na Univerzitetu Andrews i širi se širom svijeta, gdje se poriče nadahnuti autoritet Duha Proroštva da definiše doktrinarnu vjeru i praksu, već da ima samo primjenu na teološke i praktične smjernice za kraj vremena.

2015 – White Estate postiže sudsku nagodbu sa „SDAnonymous“ i objavljuje ostatak neobjavljenih spisa sestre Vajt koje su godinama skrivali. SDAnonymous je hakovao bazu podataka sa spisima Elen Vajt i uspio je dobiti fajlove koji sadrže rukopise koji nisu objavljeni u javnosti. Zbirka sadrži oko 8.300 otkucanih dokumenata, pisama i rukopisa koji datiraju od 1845. do 1915. Poštteni adventisti sada u potpunosti znaju da je sestra Vajt stalno pisala da je Isus njihov Utješitelj koji im dolazi u duhovnom obliku kao Duh Sveti, a ne neka druga misteriozna osoba ili Duh. Pokazalo se da je ta dogma denominacije pogrešna za one koji žele da znaju i obraćaju pažnju. Kliknite [OVDJE](#) za SDAnonymousovo saopštenje za javnost.

religija.me